

MOTIONER OCH FÖRSLAG

ÅRSMÖTESHANDLINGAR • UPPSALA 2012

AMNESTY
INTERNATIONAL

TILL: Årsmötet
DATUM: April 2012

ÅRSMÖTET FÖRESLÅS JOBBA I TRE BEREDNINGSGRUPPER ENLIGT FÖLJANDE INDELNING:

BEREDNINGSGRUPP 1 - POLICY

- 1.1 Motion om möjligheten att lagföra Henry Kissinger för brott mot mänskligheten
- 1.2 Motion om att bekämpa arbetslösheten
- 1.3 Släpp Guantánamofångarna loss – till Sverige
- 1.4 Motion om utredning om Halabjamassakern
- 1.5 Motion om kampanjer för kurdernas grundläggande politiska och kulturella rättigheter i Turkiet
- 1.6 Motion om dagliga kampanjer mot Syrien
- 1.7 Motion om kvinnors rätt till lika lön
- 1.8 Motion om medborgarskap som mänsklig rättighet
- 1.9 Motion om Öcalan som Amnestyfall
- 1.10 Motion om upprättelse för 500 personer drabbade i Halabjamassakern
- 1.11 Motion om att ändra Amnestys färg från gul till grön

BEREDNINGSGRUPP 2 - ARBETSMETODER

- 2.1 Motion om gruppernas arbete för enskilda fall
- 2.2 Motion om fokus på Amnestys arbete för enskilda fall
- 2.3 Motion om bekämpning av rasism på nätet
- 2.4 Motion om att högtidlighålla FN-dagen
- 2.5 Motion om utökning av antal deltagare till Amnestys utbildningar samt höjning av kvalitén på dessa
- 2.6 Motion om utökning av videoutbildningar
- 2.7 Motion om förstärkning av relationer och samarbete mellan Amnestys grupper
- 2.8 Amnestys hantering av medlemmarnas bostadsort

BEREDNINGSGRUPP 3 - ORGANISATION & EKONOMI

- 3.1 Motion om bankernas kontanthantering
- 3.2 Motion om kvalificerade revisorer till distrikten
- 3.3 Motion om integritet och webben
- 3.4 Motion om anställningsstopp och omfördelning av resurser
- 3.5 Förslag om medlemsavgifterna 2012
- 3.6 Förslag om avskaffande av gruppröstningen
- 3.7 Förslag om begränsade mandatperioder

Sent inkommen motion: Motion om att begränsa rösträtten på distriktsårsmöten.

1.1 ANGÅENDE MÖJLIGHETEN ATT LAGFÖRA HENRY KISSINGER FÖR BROTT MOT MÄNSKLIGHETEN

På senare år har det skett en rad förbättringar vad gäller möjligheten att lagföra personer misstänkta för krigsförbrytelser och andra brott mot mänskligheten. Tillkomsten av den Internationella Brottmålsdomstolen i Haag (ICC) 2002 är ett sådant framsteg, liksom begreppet Internationell Jurisdiktion som innebär möjlighet för vilket land som helst, och inte bara de direkt drabbade, att inleda rättsprocesser när det gäller allvarliga brott mot internationell rätt. Flera svåra krigsförbrytare har redan dömts i ICC, eller väntar på sin tur.

Straffrihetens tid för brott mot mänskligheten kan, om Amnestys förhoppning slår in, kanske inom inte alltför lång framtid vara förbi.

Ett brott mot mänskligheten som hittills inte tagits upp i någon rättslig process är USA:s krig i Indokina. Övergripen är väldokumenterad och innefattar bland annat:

Terrorbombningar av vietnamesiska samhällen och landsbygd med B52-plan

Användande av giftiga kemikalier som "Agent Orange"

Ödeläggande av infrastruktur – bombningarna av vallarna i Haiphong

Attacker mot sjukhus och andra skyddade mål – Bach Mai-sjukhuset med flera

Koncentrationsläger - så kallade "Strategiska byar"

Massakrer som i byn Song My

Tortyr – "Tigerburarna" på Con Son

Mord på oppositionella – "Operation Phoenix"

Ingen ansvarig, utöver någon obetydlig underlöjtnant, har dömts för något brott i samband med Vietnamkriget – ett krig som, utöver 58.000 dödade USA-soldater, kostade 3-4 miljoner människors livet i Vietnam, Laos och Kambodja. Många av de ansvariga har redan gått ur tiden, men en av de sannolikt mest skyldiga till övergreppen, dåvarande utrikesministern i USA Henry Kissinger, lever fortfarande och kunde höras inför krigsförbrytartribunal.

Under resor i Vietnam har jag funnit oerhörda mängder dokument, vittnesmål och annan information – inte minst på museer i Hanoi, Hué, Da Nang och Saigon – om kriget, som i många avseenden varit till och med värre än vi någonsin föreställt oss här i vår del av världen. Behovet av en rättslig prövning av Vietnamkriget är angeläget och brådskande om det inte, liksom många konflikter tidigare i historien, skall försvinna in i historiens skuggor utan att någon rättvisa skipats.

Jag yrkar därför:

att Amnesty undersöker möjligheten att på lämpligt sätt lagföra Henry Kissinger för brott mot mänskligheten och tar initiativ till att en sådan process snarast inleds.

/Gunnar Olofsson

STYRELSENS YTTRANDE

Styrelsen delar motionärens mening att Vietnamkriget innebar ett stort antal mycket grova övergrepp och kränkningar av mänskliga rättigheter. Vad gäller möjligheten att lagföra Henry Kissinger torde det finnas en del juridiska möjligheter, även om den internationella brottmålsdomstolen i Haag som nämns i motionen tyvärr inte är en sådan möjlighet, då domstolen bara kan ta upp brott begångna efter 1 juli 2002 då Romstadgan trädde i kraft. Amnesty International har tidigare verkat för att Henry Kissinger skulle förhöras om sin inblandning i militärkuppen i Chile, bland annat i samband med hans besök i Storbritannien 2002 då franska och spanska domare ville höra honom.

Som motionären påpekar har många av de ansvariga för övergreppen under Vietnamkriget gått ur tiden. Med tanke på att Henry Kissinger är född 1923 och alltså är snart 90 år gammal anser vi att utsikterna att få igång en juridisk process i dagsläget är små. Hela Amnesty har globalt beslutat om ett antal prioriteringar som vi tror är de som kommer att ge bäst effekt i vårt arbete för mänskliga rättigheter. Mot bakgrund av de begränsade resurser vi har till vårt förfogande samt att styrelsen vill efterleva våra internationella och nationella prioriteringar är detta inte en fråga som kan anses prioriterad.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

1.2 MOTION OM ATT BEKÄMPA ARBETSLÖSHETEN

Jag heter Thor Hegbom och är från Hallstahammar i Västmanland. Jag har varit aktiv medlem i Amnesty International sedan 2002.

Amnesty International försöker hjälpa enstaka människor som fängslas utan giltiga skäl eller misshandlas på olika sätt. Organisationen bekämpar också diskriminering, kvinnomisshandel, tortyr och dödsstraff, och organisationen försöker allmänt att främja de mänskliga rättigheterna.

Enligt paragraf 23 i de mänskliga rättigheter som FN lanserade 1948 är ett arbete en mänsklig rättighet. Då Amnesty International kämpar för att främja de mänskliga rättigheterna borde det vara naturligt för organisationen att göra det den kan för att främja också denna rättighet.

De tekniska framsteg som har gjorts de senaste 50 åren har medfört att varor kan produceras och tjänster utföras med en ständigt minskande arbetsinsats. Detta har inte medfört kortare arbetstid för löntagarna utan har i stället medfört arbetslöshet. Arbetslöshet betyder överskott på arbetskraft. Överskott på en vara eller överskott på utbudet av tjänster medför i den rådande marknadsekonomin ett lägre pris på varan och tjänsten och detta gäller också för arbetskraft. För företag är det viktigt att säkra billig arbetskraft för att få hög lönsamhet och höga vinster. Vinst för ett fåtal är för marknadsekonomin viktigare än att täcka behov för alla. Kapitalägare och företagare kämpar därför för att säkra arbetslöshet bland annat genom att importera arbetskraft från låglöneländer och säkra en lång arbetstid med låg eller ingen overtidsersättning. Rädslan för arbetslöshet får löntagarna till att godta låga löner och dåliga arbetsvillkor - speciellt om ersättningen vid arbetslöshet är låg. Förekomsten av arbetslöshet medför enbart nackdelar för alla löntagare, även för de som har ett arbete. Löntagarna utgör flertalet av folket. Arbetslöshet innebär fördelar endast för överklassen som utgör en minoritet av folket. Denna minoritet består emellertid av personer med stor makt och inflytande såsom företagsledare, bankdirektörer, höga chefer i den offentliga förvaltningen, de flesta riksdagsledamöter, regeringsmedlemmar, de flesta partiledare och ledarna för flera stora ideella organisationer (bland annat Röda Korset och Rädda Barnen). I tillägg till lägre inkomster för löntagarna, så som förklarar ovan, medför arbetslösheten ytterligare nackdelar såsom:

1. Hög och grov brottslighet, social oro och upplopp med plundring. Äldre vågar ofta inte vistas utomhus.
2. Som en följd av hög brottslighet blir det flera som fångas och fler poliser behövs vilket medför stora kostnader för hela samhället.
3. Stora problem med missbruk av alkohol och droger.
4. Psykisk ohälsa och sjukdom för de som drabbas av långvarig arbetslöshet och de som befäras att bli arbetslösa.
5. Fattigdom och ökande klasskillnader. Arbetslösheten gynnar endast överklassen (högst 10 % av folket).
6. Minskad utbildning av ungdom som inte vågar satsa på utbildning av rädsla för studieskulder vid arbetslöshet. Hög ungdomsarbetslöshet medför utvandring. Detta drabbar på sikt hela samhället.
7. Anställda vågar inte påpeka brister på sin arbetsplats av rädsla för uppsägning vilket kan medföra att viktiga förbättringar inte får äga rum.
8. Arbetslösheten kräver resurser för dess administration och för skadeverkningarna. Resurser som istället borde gå till annat som gagnar alla i samhället.
9. Arbetslöshet ökar korruptionen. Jobb ges ofta efter partitillhörighet eller bekantskap - inte efter kvalifikationer.
10. Långtidsarbetslösheten strider mot synen på alla människors lika värde.

Förslag:

Jag förordar att Amnesty Internationals årsmöte 2012

att som alternativ 1 ansluter sig till och stödjer paragraf 23 i FN:s deklaration från 1948 om de mänskliga rättigheterna som beskriver ett arbete som en mänsklig rättighet,

att som alternativ 2, i tillägg till alternativ 1, vädjar till regering och riksdagspartierna om att verka för att i första hand bekämpa sammanhängande arbetslöshet på 1 år och mera genom att medelst lagstiftning förmå de offentliga instanser (stat, landsting och kommun) att ge de drabbade personerna meningsfull sysselsättning eller utbildning som kan leda till sådan sysselsättning inom rimlig tid. Sysselsättning eller utbildning som inte upplevs som meningsfull av de arbetslösa bör inte få förekomma. I en sådan vädjan kan påpekas att offentliga instanser genom lagar för arbetstidens längd, kontroll av att den efterlevs, ersättning för övertid samt genom att begränsa invandringen starkt kan påverka förekomsten och omfattningen av arbetslösheten. Med tanke på att ett arbete är en rättighet och att arbetslöshet är till nackdel för de flesta borde det vara de offentliga myndigheternas skyldighet att utnyttja dessa möjligheter. Företag som vid temporär orderbrist reducerar arbetstiden för att förhindra uppsägningar borde belönas med skattelättnader då den åtgärden minskar det offentliga utgifterna med arbetslösheten.

/Thor Hegbom

STYRELSENS YTTRANDE

FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna består av 30 artiklar som representerar olika mänskliga rättigheter som alla människor har rätt till. Amnesty International ställer sig bakom samtliga rättigheter i förklaringen, inklusive artikel 23 som tar upp såväl rätten att arbeta som rätten att få hjälp av staten om man inte har arbete, rätten att ansluta sig till en fackförening eller bilda en fackförening, rätt att få en lön för arbetet som man kan leva på, rätten till lika lön för lika arbete, rätt att få hjälp av staten om man inte kan leva på sin lön.

Gällande motionärens alternativ 2 anser styrelsen att den svenska sektionen ska hålla fast vid de internationella prioriteringar som hela Amnesty kommit överens om eftersom det gör Amnesty mer slagkraftigt och därmed även får större MR-effekt. Styrelsen anser därför inte att det är rimligt att driva frågan om en sådan omprioritering internationellt.

Styrelsen anser med detta den första att-satsen besvarad och föreslår årsmötet att avslå den andra att-satsen.

1.3 SLÄPP GUANTÁNAMOFÅNGARNA LOSS – TILL SVERIGE

För över tio år sedan fördes de första personerna till Guantánamo, det amerikanska fånglägret på Kuba. Sedan dess har sammanlagt 779 personer hållits inspärrade under tortyrliknande former i detta läger. De har anklagats för terrorism men inte fått sin sak prövad i domstol. Av dessa fångar har bara ett fåtal gripits av amerikansk militär. De flesta har tagits tillfånga av olika krigsherrar, av säkerhetstjänst, lokal milis och bybor i Afghanistan och Pakistan och sedan sålts till amerikanerna mot kontant betalning.

Trots att president Barack Obama redan för tre år sedan lovade att stänga lägret hålls fortfarande 171 personer inspärrade på obestämd tid. Barack Obama undertecknade nämligen den 31 december 2011 en lag - kallad NDAA ("National Defense Authorization Act") - vilken ålägger USA:s regering att hålla personer, som anklagas för att stödja "terrorism", inspärrade under obegränsad tid och utan att få sin sak prövad i domstol. Terrorism brukar definieras som våld mot oskyldiga (civila) i politiskt syfte.

Men gränsdragningen mellan "terrorist" eller "frihetskämpe" är kontroversiell. Vissa länder betraktar motstånd mot ockupationsmakt som en terroristhandling. Med samma logik kan humanitärt stöd till en nationell frihetsrörelse stämplas som terrorism - liksom avslöjanden om krigsförbrytelser. USA:s vicepresident Joe Biden pekade nyligen ut Wikileaks grundare Julian Assange som en "högteknologisk terrorist" efter Wikileaks avslöjanden om brott mot mänskliga rättigheter. Först på sin nittioårsdag (2008) avfördes Nelson Mandela från USA:s terroristlista. En anklagelse om terrorism bevisar inte en brottslig handling. I FN:s deklaration om mänskliga rättigheter (artikel 11) fastslås - under regeln "Presumption of innocence" (1) - att den anklagade skall betraktas som oskyldig fram till denne dömts i en öppen, fri och opartisk rättegång.

Människorättsorganisationer som Amnesty International (2) och Human Rights Watch (i USA) har krävt att USA stänger Guantánamo-lägret och släpper alla fångar, som inte kan åtalas i civil domstol. Detta kommer inte att ske. NDAA-lagen förhindrar en rättslig prövning i USA. Därmed riskerar fångarna att vara fängslade på Guantánamo så länge de lever.

Sverige kan ta ett konkret initiativ genom att erbjuda fristad för kvarvarande fångar, alltså för samtliga fångar som inte kan åtalas och dömas i civil domstol i USA. Det finns flera fördelar med ett sådant erbjudande:

1. Humanitär. Situationen för fångarna är för närvarande ovärdig en rättsstat.
2. Skapa en möjlighet för USA:s regering att ta sig ur en besvärlig situation.
3. Sveriges internationella anseende. Sverige har tidigare uppträtt till försvar för de grundläggande mänskliga rättigheterna, och ett erbjudande som detta skulle stärka denna bild av vårt land.
4. Den internationella opinionen mot terroristlagar och brott mot mänskliga rättigheter skulle stärkas.
5. Genom att erbjuda fångarna på Guantánamo flyktstatus – det vill säga rätt till asyl, uppehållstillstånd och fristad skulle Sverige åter ställa sig i täten bland de länder som inte bara i ord utan även i handling ställer upp för mänskliga rättigheter.

Vi föreslår årsmötet att besluta

att svenska Amnestysektionen arbetar aktivt för att den svenska regeringen ska erbjuda fristad i Sverige för de kvarvarande Guantánamofångar, som inte har/inte kan dömas i en civil domstol i USA.

/Leif Elinder, Anke Andersson, Parvaneh Bazrafshan, Reza Bazrafshan, Tore Bergman, Ingrid Eriksson, Inger Isaksson, Elisabet Melin, Roland Melin, Anette Nyberg Grau,

Medlemmar i Amnestygrupp 39, Uppsala

Fotnoter:

(1) "Presumption of innocence".

I FN:s deklaration om mänskliga rättigheter (artikel 11) fastslås att " var och en som anklagas för ett brott har rätt bli betraktad som oskyldig fram till den anklagade efter möjlighet till försvar dömds skyldig i en öppen, fri och opartisk) rättegång".

(2) <http://www.amnesty.org/en/appeals-for-action/End-detentions-at-Guantanamo-Bay>

STYRELSENS YTTRANDE

Amnesty International delar ståndpunkterna i motionen och har därför sedan flera år arbetat aktivt med frågan om att få enskilda länder att ta emot de Guantánamofångar som USA har velat släppa på villkor att de tas emot av något annat land. I svenska sektionens verksamhetsplan för 2010-11 fanns också ett mål om att Sverige skulle ta emot de Guantánamofångar som inte kan återvända till sina hemländer på grund av risk för tortyr eller förföljelse. Ett antal länder har gjort detta och Sverige gav 2009 uppehållstillstånd till den tidigare Guantánamofångaren Adil Hakim men sedan dess har Sverige inte tagit emot någon fånge från Guantánamo.

Sektionen har genom åren vid ett flertal tillfällen uppvaktat regeringen gällande frågan, till exempel i möten med migrationsministern och med representanter för utrikesdepartementet och även tagit upp saken med ett stort antal riksdagsledamöter. Amnesty har också samarbetat med andra internationella organisationer för att få ännu mer tyngd i frågan. Trots starka påtryckningar från Amnesty och andra organisationer har regeringen inte tagit emot några fångar och anser att detta är ett problem som bör lösas av USA. Av den anledningen har sektionen nedprioriterat frågan och den finns därför inte med i den nya verksamhetsplanen för svenska sektionen för åren 2012-13. Amnesty kommer dock att fortsätta arbetet med att verka för en stängning av Guantánamoläggret, både på internationell nivå och i Sverige.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

1.4 UTREDNING OM HALABJAMASSAKERN

Till årsmötet 2011 hade jag en motion som handlade om att erkänna Halabjamassakern, som skedde i irakiska Kurdistan år 1988, av den tidigare diktatorn Saddam, som folkmord. Amnesty behövde bevis rörande massakern, för att kunna erkänna den som folkmord.

Under år 2011 och 2012 har jag sökt bevis, och upptäckt att domstolar i Bagdad och irakiska Kurdistan, har utrett fallet, och de har enormt mycket bevis för massakern. Men för en privat person, är det så svårt att få tag på sådana bevis. En människorättsorganisation har lättare att få tag på sådana bevis, genom att begära ut dem från Kurdiska och Irakiska domstolar.

Jag yrkar årsmötet besluta:

att starta utredningar i massakern som skedde i Halabja i irakiska Kurdistan år 1988,

att Amnesty begär alla sorts tillgängliga bevis om Halabja massakern från Kurdistans och Iraks domstolar.

STYRELSENS YTTRANDE

Motionären lämnade till årsmötet 2011 in en motion med samma andemening, som då avslogs av årsmötet. Både då och nu lyfter motionären fram ett av de värsta illdåden i modern tid, den massaker som utfördes på försvarslösa kurder i staden Halabja i Irak år 1988. Amnesty har under årens lopp krävt att de ansvariga ska ställas till svars. Rättegången mot Iraks före ledare, Saddam Hussein, kritiserades på många punkter av Amnesty, en av de allvarligaste punkterna var att massakern i Halabja aldrig togs upp i rättegången. Saddam Hussein dömdes till döden och avrättades utan att ställas till svars för detta brott, vilket innebar att de tusentals som dödades, deras anhöriga och alla tusen som överlevde med allvarliga skador efter gasattacken berövades rättvisa och upprättelse. Efter avrättningen av Saddam Hussein har andra personer, däribland Ali Hassan al- Majeed (också kallad "kemiske Ali") dömts till döden och avrättats för brott mot mänskligheten och folkmord, bland annat för sin roll i Halabja-massakern.

Massakern har som motionären påpekar dock prövats av Iraks högsta domstol, som den 1 mars 2010 erkände massakern som ett folkmord, vilket är ett viktigt steg i Iraks behandling av denna fråga.

Motionären yrkar på att Amnesty International ska utreda massakern i Halabja och även begära ut handlingar från de irakiska myndigheterna.

Situationen i dagens Irak är mycket allvarlig, varje vecka utförs attacker av väpnade grupper som drabbar civila i stor utsträckning. Kristna och andra minoriteter utsätts för trakasserier och attacker, antalet avrättningar efter mycket bristfälliga rättegångar ökar stadigt och hedersrelaterat våld mot kvinnor har också ökat under senare år. Situationen i såväl Irak som i grannländerna och i Nordafrika kräver oerhört stora arbetsinsatser av det internationella sekretariatet, samtidigt har Amnesty begränsade resurser.

Styrelsen ser det inte som rimligt att kräva en omfördelning av de resurser som används för att agera på det som händer i dagens Irak för att istället lägga ned stora arbetsinsatser på att försöka få tillgång till dokumentation och utreda massakern i Halabja.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

1.5 KAMPANJER FÖR KURDERNAS GRUNDLÄGGANDE POLITISKA OCH KULTURELLA RÄTTIGHETER I TURKIET

Kurderna i Turkiet, som beräknas vara mer än 30 miljoner, saknar sina grundläggande mänskliga rättigheter, sina politiska och kulturella rättigheter.

Hittills har de turkiska myndigheterna gripit och arresterat tusentals kurdiska politiker på falska grunder; att de samarbetar med PKK. Turkiets påstående att PKK är en terroristgrupp, stöds inte av internationell lag. Detta eftersom grunden till terroranklagelser mot PKK är militära paragrafer i den turkiska konstitutionen.

I april 2008 upphävde EU-domstolen PKK: s terrorstämpel, vilket gör att gör Turkiets arresteringar av kurdiska politiker är ogrundade.

Jag yrkar årsmötet:

att Amnesty startar kampanjer i hela världen, som begär frigivningen av kurdiska politiker i Turkiet,

att Amnesty samordnar vädjande från sina medlemmar, mot Turkiets beteende mot kurdiska politiker.

EU domstolen raderade PKK från terror listan

Hämtat från

<http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/7328238.stm>

/Mahde Shawane

STYRELSENS YTTRANDE

I en motion till årsmötet 2011 lyfte motionären kurdernas allvarliga situation i Turkiet. En fråga som under många år varit föremål för rapporter och aktioner från Amnesty. I årets motion tar motionären särskilt upp de många kurder i Turkiet som grips under förevändning att de skulle ha kopplingar till PKK. Även detta är en fråga som under lång tid har tagits upp av Amnesty och mycket arbete görs redan som går helt i linje med motionens anda. Exempelvis har Amnesty länge kritiserat Turkiets alltför svepande anti-terroristlagar som ger myndigheterna vida möjligheter att kväsa fredlig opposition mot regeringens politik genom att godtyckligt stämpla det som terrorism. Bara under 2011 väcktes tusentals åtal med anti-terroristlagstiftningen som grund. Det drabbar inte bara kurdiska politiker och aktivister utan även många journalister som vågar kritisera den turkiska regeringens politik mot kurderna.

I mars avslutade Amnestys Turkietutredare en utredningsresa till Turkiet, där han även besökte Diyarbakir, i den kurddominerade sydöstra delen av Turkiet. Resultatet av denna utredningsresa presenteras senare i vår. I juni kommer Amnesty även publicera en rapport om kränkningar av yttrandefriheten i Turkiet. Den svenska sektionen kommer givetvis att söka uppmärksamhet kring de frågor som uppmärksammas i rapporterna och på olika sätt delta i de aktioner som kan vara kopplade till rapporterna.

Motionären önskar att Amnesty ska starta globala kampanjer för kurdernas rättigheter i Turkiet. I syfte att samordna arbetet globalt och därmed uppnå resultat styrs verksamheten av våra globala planer och i Sverige av vår nationella plan. I dessa dokument har vi gjort andra prioriteringar, exempelvis tillskapandet av ett internationellt vapenhandelsavtal, och en förbättring av MR-situationen i MENA-regionen. Styrelsen anser att det är av vikt att organisationen håller fast vid sin planering samt lever upp till internationellt överenskomna prioriteringar för att på så vis uppnå bäst effekt i arbetet för mänskliga rättigheter.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

1.6 DAGLIGA KAMPANJER MOT DEN SYRISKA REGIMEN

Februari 2011 inleddes stora demonstrationer i Syrien, mot den syriska regimen. Deras demonstrationer handlar om demokrati, som saknas i Syrien. Demonstranterna begär sina politiska, kulturella och mänskliga rättigheter. Den kurdiska etniciteten är värst drabbad och lider av den fascistiska Syriska regeringen. Det finns minst 3.000.000 kurder i Syrien, och många av dem inte rätt till identitetskort. Det enda de har är en kopia av ansökan till identitetskort.

Från starten av demonstrationerna startade den Syriska regimen stora militära operationer mot demonstranterna, och varje dag mördas många av demonstranterna av den syriska militären och säkerhetstjänsten. Den 18 februari hade 8500 civila mördats, enligt internationella medier. Amnesty International, liksom många andra människorättsorganisationer, har reagerat snabbt, och startat kampanjer mot kränkningar till mänskliga rättigheter i Syrien. Amnesty International reagerade också fort mot Kina och Rysslands stöd till den syriska regimen. Men trots allt dagligt mördande av demonstranter, har Amnesty bestämt att bara ha 10:e mars 2012 som den stora aktionsdagen mot den Syriska regimen, ett år efter starten av denna dagliga massaker.

Eftersom många ur den civila befolkningen dör varje dag i Syrien, så tycker jag att Amnesty skall ha kampanjer mot Syrien hela tiden. Varje grupp som har möjligheter, ska varje dag, varje vecka och varje månad kampanja mot Syrien tills dess att regimen faller, vad jag vill kalla Don't Stop-kampanjer.

Jag yrkar årsmötet besluta:

att Amnesty startar dagliga aktioner i hela Sverige, tills den Syriska regimen faller,

att svenska sektionen begär att Amnesty International ska starta dagliga aktioner i hela världen, tills den Syriska regimen faller.

/Mahde Shawane

STYRELSENS YTTRANDE

Styrelsen delar uppfattningen att såväl svenska Amnesty som Amnesty internationellt ska agera för att få ett slut på brotten mot mänskligheten i Syrien. Detta har redan beslutats genom att arbetet på Mellanöstern och Nordafrika är ett av de tre prioriterade områdena för hela rörelsen under 2012-2013 samt prioriterat i den svenska verksamhetsplanen för 2012-2013.

Vårens kampanj, 'Arabiska våren - frihetskampen fortsätter' är ett led i detta arbete och många Amnestysektioner världen över har deltagit i kampanjen. Det pågår således redan en internationell kampanj och arbetet på Syrien kommer att fortsätta. Det slutar inte heller nödvändigtvis efter att en regim fallit, eftersom Amnestys slutmål inte handlar om att få regimer på fall utan att de mänskliga rättigheterna fullt ut ska skyddas och respekteras.

I svenska sektionen har grupperna möjlighet att ansluta sig till landprogrammet på Syrien och bedriva ett långsiktigt arbete, både vad gäller aktioner för individer, aktioner för att stoppa blodbadet samt aktioner som handlar om hälso- och sjukvården i Syrien.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

1.7 MOTION OM KVINNORS RÄTT TILL LIKA LÖN

Kvinnor utgör halva samhället, och är moder till hela samhället. Under andra hälften av 1900-talet har kvinnor fått nästan alla sina politiska och kulturella rättigheter. Kvinnor får rösta i politiska val, och kandidera till politiska poster, och har uppnått många höga positioner i samhället. Dessutom har många stödjande lagar tillkommit, som förbjuder och ger höga straff till de som kränker kvinnors rättigheter.

Men kvinnor lider hittills av skillnader i lön gentemot männen, trots att kvinnor arbetar precis som män, och i vissa områden behövs kvinnor mer än män. Kvinnor arbetar i alla sorts arbeten. Den falska anledningen som regeringar anger till varför kvinnor inte får lika lön som män, är att kvinnor är svagare än män, men det är ett plus för kvinnor. Eftersom kvinnor är svagare, men utför samma arbete, borde de ha samma, om inte högre lön än män. Skillnader i lön mellan kvinnor och män, är en katastrof för kvinnors rättigheter, och en allvarlig kränkning av kvinnors rättigheter.

Jag yrkar årsmötet besluta:

att Amnesty kräver att regeringen ökar kvinnors löner gentemot mäns löner.

att Amnesty startar kampanjer för att öka kvinnolöner.

/Mahde Shawane

STYRELSENS YTTRANDE

Styrelsen håller med motionären om betydelsen av lika lön mellan kvinnor och män. Detta är dock enbart ett av många områden inom vilka kvinnor utsätts för diskriminerande behandling. Prioriteringen när det gäller kvinnors rättigheter har bland annat utmynnats i den nyss avslutade kampanjen Stoppa våldet mot kvinnor och därutöver en uttrycklig ambition att integrera kvinnors rättigheter på ett bättre sätt i vårt löpande påverkansarbete.

I Sverige finns det en diskrimineringslagstiftning som reglerar diskriminering mellan kvinnor och män, bland annat gällande lika lön för lika och likvärdigt arbete. Den är alla arbetsgivare bundna av. Lönesättningen sker mellan arbetsgivare och arbetstagare, företrädna av arbetsmarknadens parter. Om parterna agerar diskriminerande i lönesättningen kan det prövas i domstol. Styrelsen ser därför ingen möjlighet att ställa krav på regeringen i detta avseende.

Vidare anser styrelsen att Amnesty International, med de begränsade resurser vi har till vårt förfogande, måste göra prioriteringar. Styrelsen tycker att den svenska sektionen ska hålla fast vid de internationella prioriteringar som hela Amnesty kommit överens om eftersom det gör Amnesty mer slagkraftigt och därmed även får större MR-effekt. Arbete på eget land ska dessutom ske inom ramarna för de övergripande prioriteringar som gjorts. Eftersom denna fråga faller utanför de prioriteringar vi har kommit överens om anser styrelsen att det inte är rimligt att driva frågan om en sådan omprioritering internationellt.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

1.8 MOTION OM MEDBORGARSKAP SOM MÄNSKLIG RÄTTIGHET

Medborgarskap är en av de grundläggande mänskliga rättigheterna. Som medborgare avses i modernt språk en person som har fulla politiska och sociala rättigheter och skyldigheter i en stat. Rätten till medborgarskap baseras vanligen i varje land med regler och lagar som det landet bestämmer. I Sverige finns många anpassande lagar och regler, för att en bosatt i Sverige under en vis tid, ska få ett svenskt medborgarskap.

Migrationsverkets tidigare bedömning i frågan om asyl och uppehållstillstånd, är tillräckliga för att bevilja sökanden svenskt medborgarskap, enligt 11 § medborgarskapslagen. Men i vissa fall föreligger skäl för dispens enligt 12 § medborgarskapslagen då sökanden bott i Sverige i mer än åtta år och det ej finns anledning att misstro den klagandes identitet.

Just nu finns hundratals fall i Sverige, som bott i Sverige i över 12 år, utan att få medborgarskap. Migrationsverkets beslut grundas på små bokstavsfel i sökandens namn i sitt gamla pass, som utfärdats av det land sökanden flydde ifrån. Medan en del får medborgarskap inom en vecka efter ansökningsdag, väntar vissa andra i över nio månader av förhandlingar.

Bara i staden Borås finns det tre fall, som jag själv utrett och sökt advokathjälp för. Hittills finns ingen lag, som löser just sådana fall eftersom migrationsverket inte tycker att 11 § och 12 § i medborgarskapslagen räcker för dessa fall. Detta är en allvarlig kränkning av mänskliga rättigheter, och en ren diskriminering av de sökanden.

Jag yrkar årsmötet besluta

att Amnesty begär att den svenska regeringen, ska skapa en ny lag, som löser problem för liknande fall, utifrån 12 § i medborgarskapslagen.

/Mahde Shawane

STYRELSENS YTTRANDE

Lagen om svenskt medborgarskap ger möjlighet för personer som bor i Sverige att i ett antal olika situationer ansöka om svenskt medborgarskap. Ett grundkrav för att man ska kunna erhålla svenskt medborgarskap är att man kan styrka sin identitet. För de personer som inte har någon möjlighet till detta, exempelvis på grund av att man är flyktning från en krigsdrabbat land där ingen myndighet finns som kan utfärda relevanta dokument, gäller att man efter att ha varit bosatt i Sverige i åtta år kan bli svensk medborgare om man kan göra sin identitet sannolik. Myndigheter och domstolar har kommit fram till en praxis för när man kan anse en identitet sannolik. Det finns dock ingen absolut rätt att erhålla ett svenskt medborgarskap och ett annat undantag är om man har begått brott.

Amnesty International arbetar inte för allas rätt att bli medborgare i ett specifikt land men stödjer FN:s konvention om statslösa personers rättsliga ställning och arbetet mot statslöshet samt verkar mot diskriminering och således för att ingen människas grundläggande mänskliga rättigheter kränks på grund av att hon inte är medborgare i det land i vilket hon är bosatt.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

1.9 MOTION OM ÖCALAN SOM AMNESTYFALL

Abdullah Öcalan, grundare och f.d. ledare för Kurdiska Arbetarpartiet PKK, sitter i Turkiska fängelse sedan 15 februari 1999. Både gripandet och hans fängelsetid strider mot den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna antagen 10 december 1948 (Artikel 13 §1, 14 §1 och 11 §). I början satt han i isoleringscell på fängelseön Imrali i Marmarasjön. Där satt han fängslad under en välbevakad och sträng behandling. Detta strider mot Artikel 5 av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna: "Ingen må utsättas för tortyr eller grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning".

Rättegången inleddes den 31 maj 1999, sedan dömdes Öcalan till döden genom hängning, för högförräderi och separatism den 29 juni 1999. I artikel 3 i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna sägs att: "Envar har rätt till liv, frihet och personlig säkerhet". Enligt artikel 6 i Konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter ska rätten till liv garanteras genom lag. Samma artikel förbjuder stater att godtyckligt beröva människor deras liv. Europakonventionens artikel 2 innehåller liknande bestämmelser om rätten till liv.

Tre år senare och efter påtryckningar från USA, EU:s medlemsländer och människorättsorganisationer, avskaffade Turkiet dödsstraff i fredstid. Då omvandlades Öcalans straff från döden genom hängning till livstidsfängelse, och straffet avtjänar han på fängelseön Imrali. Under en ny fredsprocess i Turkiet år 2010, fördes Öcalan till ett annat fängelse, där det finns några andra politiska fångar. Nu har Öcalan suttit fängslad i över 13 år och han straffas för att han begärt kurdernas politiska, kulturella och mänskliga rättigheter.

Jag yrkar årsmötet besluta:

att Amnesty international startar kampanjer för att Öcalan ska släppas från fängelset, och Öcalan får sina medborgerliga och politiska rättigheter för att kunna ställa upp i valet i Turkiet.

att Amnestys svenska sektion ska begära av Amnesty International att begära av Turkiska Amnesty att Öcalan ska släppas från fängelse och ges sina medborgerliga och politiska rättigheter så han kan ställa upp i valet i Turkiet.

/Mahde Shawane

STYRELSENS YTTRANDE

Amnesty har följt Abdullah Öcalans fall noga sedan han greps 1999. Vi har framfört kritik mot allvarliga brister i rättegången men inte ifrågasatt Turkiets rätt att lagföra och döma honom. När Öcalan dömdes till döden drev Amnesty en kampanj med krav på att dödsdomen skulle upphävas, vilket också gjordes i och med att Turkiet avskaffade dödsstraffet. Amnesty har också vid flera tillfällen protesterat mot den behandling han utsatts för i fängelset och det sätt som myndigheterna har hindrat såväl familj som juridiska ombud från att besöka honom.

Senast den 20 februari i år skrev Amnesty ett brev till Turkiets justitieminister och protesterade mot det lagförslag som lagts fram av regeringen som allvarligt skulle begränsa fångars möjlighet att få träffa sina juridiska ombud. Enligt regeringstalesmän är förslaget särskilt riktat mot Öcalan. Om det skulle antas innebär det att hans restriktioner gällande av besök av juridiska ombud och familjemedlemmar ytterligare skulle begränsas. Enligt Amnesty strider detta allvarligt mot Turkiets förpliktelser enligt internationell rätt.

Vad gäller motionärens krav att Amnesty ska kräva Öcalans frigivning är detta dock inte möjligt. Kriteriet för att kunna betecknas som samvetsfånge, och därmed göra det möjligt för Amnesty att kräva frigivning, är att personen inte har använt eller förespråkat våld. I den väpnade konflikten mellan Turkiet och PKK har många civila offer krävts och Amnesty har även kritiserat många av de allvarliga övergrepp, inklusive mord som PKK har begått mot civila.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

1.10 MOTION OM UPPRÄTTELSE FÖR 500 PERSONER DRABBADE I HALABJAMASSAKERN

Halabjamassakern som skedde i irakiska Kurdistan år 1988, lämnade över 10,000 dödade, och över 5000 sjuka, som fortfarande lider av sina sjukdomar, som resultat av den kemiska gas som användes. Över 500 av de sjuka har flyttat till Sverige under de senaste 23 åren. Efter några år i Sverige fick de svårigheter att arbeta och fortsätta deras vanliga liv. Deras fall hamnade hos försäkringskassan. Enligt källor ligger 500 av dem hos försäkringskassan utan något klart beslut. Läkarna som arbetar för försäkringskassan anger att deras fall är bundna till en politisk process; den svenska regeringen måste erkänna Halabjamassakern som folkmord. Trots att Halabjamassakern är erkänd som folkmord i Iraks parlament sedan 2010, och erkänt i många andra länder, är massakern fortfarande inte erkänd som folkmord i Sverige. De 500 sjuka, vars sjukdom orsakades av den kemiska gasen, som bor nu i Sverige, kan varken arbeta och få pension.

Jag yrkar årsmötet besluta:

att Amnesty kräver en omedelbar lösning för deras fall av svenska regeringen,

att Amnesty begär den svenska regeringen att erkänna Halabjamassakern som folkmord.

/Mahde Shawane

STYRELSENS YTTRANDE

Motionären begärde i en motion till förra årsmötet att Amnesty skulle verka för att Sverige erkänner Halabjamassakern som folkmord. Den motionen avsågs då av årsmötet. I styrelsens svar till motion 1.4 som också tar upp den fruktansvärda massakern i Halabja ges en bakgrund till Amnesty tidigare arbete kring Halabja.

I denna motion kräver motionären ånyo att Amnesty ska begära att den svenska regeringen erkänner massakern i Halabja som folkmord. Styrelsen föreslog avslag på motionen 2011 med motiveringen att Amnesty aldrig driver frågan om huruvida regeringar ska erkänna folkmord. Vårt primära fokus är att uppmärksamma brott mot mänskliga rättigheter och kräva stopp för straffrihet så att de skyldiga verkligen ställs till svars. När det gäller denna specifika händelse väcktes inte ens åtal mot Saddam Hussein. Massakern har som motionären påpekar dock prövats av Iraks Högsta domstol, som den 1 mars 2010 erkände massakern som ett folkmord, vilket är ett viktigt steg i den irakiska nationens egen behandling av denna fråga.

Motionärens andra yrkande gäller de, enligt uppgift, 500 överlevande från Halabjamassakern som lever i Sverige, som enligt motionären inte kan få sina fall prövade av försäkringskassan. Motionären yrkar på att Amnesty ska kräva av den svenska regeringen att den löser deras fall.

Styrelsen har efter konsultation med sektionens hälso-och sjukvårdsgrupps, tidigare rehabiliterings- och försäkringsläkare kunnat konstatera att uppgiften, om att prövningar hos försäkringskassan inte kan göras förrän den svenska regeringen erkänner att gasattacken i Halabja var ett folkmord, inte har någon grund.

“Enligt Hälso-och sjukvårdsgruppen bygger sannolikt denna motion på ett missförstånd. Försäkringskassan

ersätter vid sjukdom eller skada personer som arbetar eller studerar och har en sjukpenninggrundande inkomst. Varje fall prövas individuellt och beror på graden av personens funktionsnedsättning och minskad arbetsförmåga. Försäkringskassan får inte neka någon ersättning på grund av politiska eller andra skäl än medicinska. Utebliven ersättning från Försäkringskassan kan alltså inte bero på någon politisk process som anges i motionen.”

(Inger Sjöberg, ordf. i Hälso-och sjukvårdsgruppen, Svenska Amnesty. Före detta rehabiliteringsläkare och även tidigare läkare på Försäkringskassan.)

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

1.11 MOTION OM ATT ÄNDRA AMNESTYS FÄRG FRÅN GUL TILL GRÖN

Grön färg symboliserar liv. Grönt symboliserar också tillväxt, harmoni, fräschör och fertilitet och antyder stabilitet och uthållighet. Grönt är direkt kopplat till naturen, och har ett känslomässigt värde som färgen för ungdom och hälsa. Ibland betecknar grönt brist på erfarenhet; exempelvis är en “gröngöling” en novis. Detta passar perfekt för Amnesty, eftersom Amnesty ger nya fräscha nyheter om kränkningar av mänskliga rättigheter i hela världen. Amnesty ger liv till människor, som tappat hopp om livet. Amnesty international kan ändra färg på sin logga från gul till grön, under en långsiktig tid. Meningen är att Amnesty International ska besluta nu och sedan ändra färg på sin logga i hela världen under kommande fyra åren.

Jag yrkar årsmötet besluta:

att Amnesty ändrar färg på sina logga från gult till grönt under de kommande fyra åren.

/Mahde Shawane

STYRELSENS YTTRANDE

Styrelsen är liksom motionären mån om vad vi förmedlar genom vår logotyp. En av de viktigaste delarna i Ett Amnesty är just beslutet om en gemensam global identitet för hela Amnestyrörelsen, där vår gula färg är en del bland mycket annat. Detta är ett internationellt beslut som fattats relativt nyligen och omfattar samtliga sektioner och som svenska sektionen ställt sig bakom. För att nå större effekt i våra kampanjer och vår kommunikation anser styrelsen att det är viktigt att Amnesty International ser ut och uppfattas på samma sätt runt om i världen. Detta är något som sektioner världen över jobbar med att implementera. Styrelsen har således ingen önskan om att driva frågan internationellt och att riva upp hela den processen.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

2.1 MOTION OM GRUPPERNAS ARBETE FÖR ENSKILDA FALL

Amnesty International grundades som en organisation där lokala grupper skulle ta ansvar för namngivna individer som drabbats av förtryck genom att de fängslats i strid med den Allmänna förklaringen om mänskliga rättigheter. Metoden visade sig oväntat framgångsrik. Inriktningen på enskilda samvetsfångar gav en större konkretion åt problemen än om man arbetade för en anonym mängd av hundratals eller tusentals namnlösa fall.

Då antalet grupper ökade kraftigt samtidigt som antalet kända fall av samvetsfångar blev alltmer begränsat, tvingades man redan på 1970-talet tillgripa multipla adoptioner – det vill säga ett system där många grupper arbetade för samma fall. En genomgång av tidigare årsmötens protokoll visar att det här mötte ett betydande motstånd från grupperna. Tyvärr krävde flertalet motioner i frågan att man skulle göra det omöjliga: det vill säga leta upp så många adoptionsfall att det räckte till alla grupper.

Inom alla nya arbetsområden har man prioriterat kollektiva insatser. Då det har framförts att personliga och långsiktiga åtaganden för enskilda fall är av stor betydelse för de lokala gruppernas fortlevnad, har svaret varit att Amnesty inte väljer sina arbetsmetoder med hänsyn till gruppernas trivsel och välbefinnande utan med hänsyn till vad som är bäst för dem som utsatts för övergrepp.

I enlighet med detta har det från centrala enheter länge hävdats att Amnesty bör satsa på aktioner och kampanjer framför grupperns långsiktiga arbete med enskilda fall, därför att de kollektiva insatserna skulle vara mer effektiva. Men om detta kan man svårigen veta något, eftersom det senare alternativet aldrig har prövats inom de sedan 1972 tillkomna delarna av åtagandet. Valet har enbart gjorts med hänsyn till vad som är lättast att administrera och kontrollera av de centrala organens anställda. Ett fåtal drabbade individer uppmärksammas nu som exempel i tidsbegränsade insatser.

Rådsmötesbeslut om att inom olika områden bryta den här trenden har inte kunnat förverkligas, därför att det internationella sekretariatet förklarar sig sakna resurser att administrera den föreslagna verksamheten. Resultatet har blivit att man prioriterar insatser där alla samtidigt ska göra i stort sett samma sak och enligt detaljerade anvisningar och instruktioner. Svansen viftar med hunden.

Mycket av den här utvecklingen har dolts bakom namnbyten och slagord. Adoptionsfall har blivit "Individuals At Risk", IAR. Man har där dessutom infört ett system med så kallade "emblematic cases", vilket innebär att i en del länder har mindre än 1 procent av de kända samvetsfångarna fördelats till de lokala grupperna. Den hårt styrda verksamheten med aktioner och kampanjer har lanserats som en strävan att skapa "One Amnesty". Den ursprungliga arbetsformen med grupperns ansvar för enskilda fall har därmed ersatts av metoder som redan används av en lång rad andra organisationer, medan Amnesty bit för bit har förlorat sin ursprungliga egenart.

Möjligheterna för en annan inriktning av verksamheten är stora, och behoven är enorma. Det gäller till exempel dödsdömda som har begärt men ännu inte fått en ny och korrekt rättegång, frivolva tortyoffer, personer som utsatts för allvarliga hot ("skyddsfall"), anhöriga till personer som "försvunnit" efter förnekade gripanden, anhöriga till offer för utomrättsliga avrättningar, och personer som i olika sammanhang drabbats av allvarlig diskriminering. Inom alla dessa områden finns med dagens kommunikationer stora möjligheter att samverka med nationella organisationer för mänskliga rättigheter. Med stöd från ett nätverk av frivilliga samordnare bör flertalet lokala grupper kunna ta itu

med och framgångsrikt lösa betydligt mer kvalificerade arbetsuppgifter än vad som i dag erbjuds dem.

Vi yrkar därför att årsmötet beslutar uppdra åt styrelsen att verka för

att grupperna ges ökade möjligheter till ett självständigt och långsiktigt arbete för enskilda fall inom olika delar av Amnesty Internationals nuvarande åtagande.

/Bo Lindblom och distriktet Södra Halland

2.2 MOTION OM FOKUS PÅ AMNESTYS ARBETE FÖR ENSKILDA FALL

Amnestys vidgade åtagande har medfört ett ökat antal kollektiva insatser inom dess olika områden. Vår grupp har deltagit i några av dessa och då haft nytta av information, instruktioner och material från Amnesty centralt. Dock tycker vi att dessa styrda aktioner och kampanjer ibland sker på bekostnad av det arbete som är unikt för Amnesty, nämligen det konkreta, uthålliga arbetet i grupperna för enskilda, namngivna personer, till exempel samvetsfångar, dödsstraffsdömda, tortyroffer med flera.

Vi anser att Amnesty Internationals goda anseende och trovärdighet i hög grad vilar på denna typ av arbete. Människor vet att organisationen förser oss med pålitlig information om varje enskilt fall, att vi inte förtrötts i att kontakta regeringar och myndigheter för att påtala brott mot de mänskliga rättigheterna. Detta märktes tydligt i det brevmaraton med Amnestygram som vi deltog i nyligen, en kollektiv aktivitet i Amnestys ursprungliga anda. En strid ström av människor stannade till vid våra bord, kände igen sig i eller hörde sig för om Amnestys brevskrivande och skrev gärna under. Många undrade dock över och beklagade att endast ett fåtal fall fick denna kampanj-uppmärksamhet. Vi kunde då berätta om vår grupps och andra gruppers engagemang för många enskilda fångar genom åren. Sådant handfast arbete på individnivå väcker respekt och intresse, det märkte vi – och leder till fler Amnestymedlemmar.

Vi anser att Amnestys fokus bör ligga på arbete med enskilda fall. Behoven är enorma och vi använder våra resurser mest effektivt så, eftersom det finns oerhört mycket kunskap och erfarenhet på detta område inom organisationen. Amnesty kan här verkligen tala med auktoritet.

Vi yrkar därför att årsmötet beslutar uppdra åt styrelsen

att öka gruppernas möjligheter att arbeta självständigt och långsiktigt för enskilda människor och grupper av människor inom olika delar av Amnesty Internationals nuvarande åtagande.

För grupp 94, Linköping

/Ingrid Norling

STYRELSENS YTTRANDE (MOTION 2.1 & 2.2)

Arbetet för enskilda individer har varit och är fortfarande kärnan i Amnestys arbete och styrelsen välkomnar motionärernas vilja att lyfta detta. Det stora intresset från gruppernas sida att medverka i Skriv för Frihet i december 2011, då sektionen samordnat riktade strålkastarljuset på tio Individuals at risk-fall, vittnar om intresset för och vikten av arbete för individer. I internationell jämförelse arbetar den svenska sektionen med ett stort antal aktionsfall och av sektionens 152 arbetsgrupper (mars 2012) arbetar 86 av dem med aktionsfall. De flesta av grupperna arbetar med ett fall medan andra har mellan två och fyra fall. De flesta fallen brukar läggas ut på en till tre grupper. Alla grupper erbjuds via Insats eller i direktkontakt med handläggare att få ta sig an aktionsfall. Handläggaren på sekretariatet har en lista på aktuella fall som ständigt uppdateras. Fallen gäller bland annat samvetsfångar, dödsdömda, påtvingade försvinnanden, landrättigheter, mr-försvare. Det händer att fall får tas bort från listan när ingen grupp anmäler intresse för att arbeta med dem.

På internationell nivå fungerar idag arbetet med Individuals at risk mycket bra bland annat genom etablerandet av en gemensam databas samt att det Internationella sekretariatet har avdelat ett speciellt team att löpande arbeta med detta. Därutöver finns en internationell strategi för vårt individarbete som sträcker sig verksamhetsplanperioden ut och som har som uttryckligt mål att i ännu större utsträckning integrera vårt arbete för individer med våra pågående kampanjer och i vårt arbete för ökad tillväxt.

Båda motionerna handlar om att ge grupperna ökade möjligheter att självständigt och långsiktigt arbeta för enskilda fall inom olika delar av Amnestys nuvarande åtagande. Styrelsen anser att denna möjlighet redan finns idag. Arbetet med de enskilda aktionsfallen är alltid ett långsiktigt åtagande och grupperna förutsätts arbeta med fallet till målet uppnåtts beroende på vad fallet handlar om. Arbetet är självständigt då det är upp till gruppen utifrån det material de får om fallet agera på egen hand och tillsammans med andra för fallets bästa. Det kan handla om att väcka medial uppmärksamhet kring fallet eller att få andra aktörer att agera till förmån för individen/individerna. Arbetet med fallen måste dock ske på ett samordnat, etiskt försvarbart och strategiskt sätt. Att så sker kan bara garanteras genom att följa de instruktioner som finns i varje individuell fallbeskrivning och de ramar som gäller för Individuals at risk i övrigt.

Styrelsen anser att det är oklart vilken förändring motionärerna vill få till stånd och efterlyser därför en konkretisering av att-satsernas innebörd. Det är styrelsens uppfattning att "ökade möjligheter till självständigt och långsiktigt arbete" innebär självständigt arbete inom de ramar som gäller för arbetet med Individuals at risk.

Givet att motionärerna avser denna förståelse av motionerna, föreslår styrelsen årsmötet att bifalla motionerna.

2.3 MOTION OM BEKÄMPNING AV RASISM PÅ NÄTET

Hat och hot med rasistiska undertoner har blivit vardagsmat på Internet.

Organisationer som Amnesty borde inta en mer offensiv position på nätet och i sociala medier. Vi behöver säga ifrån och propagera för vår humanistiska världsbild.

Maria Sveland undrar i en artikel i DN (8/2-2012) om vi går ett nytt 30-tal till mötes. Kartan håller på att ritas om. Genom att närläsa nättrådar och bloggar urskiljer hon vissa gemensamma nämnare som att hatet mot muslimer, svarta och homosexuella går hand i hand med kvinnohat och antifeminism.

Alexander Bengtsson på stiftelsen Expo, som granskar rasism och högerextremism, menar att vi måste lära oss

mer av de extrema grupperna. Internet har blivit en megafon för främlingsfientliga. Om ingenting görs för att stoppa utvecklingen är risken stor att ordvalen, utfallen och attackerna blir så vanliga att gemene man blir apatisk. Samhället kan inte låta detta ske utan att agera.

Vi föreslår därför

att Amnesty anordnar utbildningar om hur näthatet kan motas,

att Amnesty anställer en person som ansvarar för utbildningar och som har till uppgift att utveckla strategier för att bemöta rasistiska utfall på nätet.

/Sigbrit Nordvall för grupp 129 i Sandviken

STYRELSENS YTTRANDE

Styrelsen välkomnar andan i motionen och håller med om att arbete mot rasism är oerhört viktigt och speciellt på internet där möjligheten att nå många med sitt budskap är stort. Däremot är rasism inte "uttalat" inom Amnestys åtagande som begrepp och därför inte heller prioriterat i vårt arbete.

I Svenska Amnesty 2016 finns dock ett mål att påbörja och implementera ett strategi- och utvecklingsarbete för svenska sektionens skolverksamhet. Den svenska målsättningen går tillbaka till de globala Amnestymålen - där sägs att MR-utbildning ska användas för att skapa intresse hos yngre människor och få dem att vilja bli medlemmar.

Mer konkret arbetar vi sedan 2011 med att implementera sektionens strategi för MR-utbildning i gymnasieskolan. Målsättningen är att ta fram MR-relevant material för pedagoger, ett material som anpassas direkt till undervisningssituationen i vissa ämnen. Materialet lanseras hösten 2012. I det här arbetet ligger också att ta fram en webbplattform där allt Amnestys arbete gentemot gymnasieskolan samlas. Sedan tidigare erbjuder vi norm-kritiska (genus, likabehandlingsfrågor) kurser för pedagoger samt Angeläget (skapande för ungdomar med koppling till mänskliga rättigheter, bland annat en årlig filmfestival och det interaktiva läromedlet Mitt ibland oss).

I enlighet med ovan nämnda strategi kommer vi under innevarande år att påbörja ett arbete riktat mot specifika skolor, så kallade MR-skolor, där vi planerar mer långtgående insatser gentemot elever och pedagoger för att öka kunskapen om mänskliga rättigheter. Ett ytterligare mål är att en ökad närvaro också genererar aktivism. Att arbeta för att öka kunskapen om mänskliga rättigheter i ett skolsammanhang främjar förstås likabehandling och motverkar diskriminering och även konkret rasism. Att utbilda om mänskliga rättigheter är vårt främsta uppdrag i skolan. Att utbilda i hur rasistiska utfall kan bemötas på internet ligger tyvärr inte inom ramarna för detta arbete och är också ett område där det saknas kompetens i organisationen. Det finns många andra organisationer i Sverige som arbetar mot rasism och gör det mycket bra. Amnestys uppgift blir snarare att komplettera dessa organisationers arbete med att utbilda om mänskliga rättigheter för att skapa kunskap om allas lika värde, vilket i sig kan motverka uppkomsten av rasism.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

2.4 MOTION OM ATT HÖGTIDLIGHÅLLA FN-DAGEN

Förenta Nationerna har lagt grunden till alla de rättigheter som människor i hela världen har. FN:s Deklaration om de mänskliga rättigheterna är inte juridiskt bindande utan slår fast en politisk vilja. De är rådgivande, länder "bör" följa dem. FN:s konventioner är internationella överenskommelser som är juridiskt bindande, som förbinder alla länder att uppfylla de krav på mänskliga rättigheter som antagits. Det är klart att många har läst lite om vad FN är, men det är inte så många som har bra kunskaper om FN eller människorättsorganisationer. Detta upptäckte jag via mina sociala kontakter, mina kampanjer och föreläsningar i svenska skolor.

Jag yrkar årsmötet besluta:

att Amnesty kräver att den svenska regeringen ändrar så att det bara förekommer föreläsningar om FN i alla svenska skolor på FN-dagen.

att Amnesty kräver att den svenska regeringen har minst en föreläsning om varje människorättsorganisation, som Amnesty international, när det är födelsedag för den organisationen.

/Mahde Shawane

STYRELSENS YTTRANDE

Styrelsen instämmer i att FN:s arbete är en viktig del av arbetet med de mänskliga rättigheterna. Alla Amnestygrupper har som uppdrag att bland annat informera om mänskliga rättigheter. Det är upp till varje grupp att själva ta sig an uppdrag i skolor, till exempel på FN-dagen. Vi arbetar fortsättningsvis även med visst informatörsarbete som utgår från sekretariatet, om skolor kontaktar oss - det kan röra till exempel närvaro på FN-dagen. Vi kommer också inom ramen för konceptet med MR-skolor att se över på vilket sätt vi kan närvara i främst gymnasieskolan. Allt Amnestys arbete gentemot skolan rör naturligtvis mänskliga rättigheter, och det vilar ju i grunden på FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, vilket gör att information om FN alltid kommer att finnas med i vårt material. Vi har också för avsikt att systematisera vårt arbete i skolorna enligt skrivningar i yttrandet till motion 2.3.

När det gäller förslaget att påverka regeringen för att göra det obligatoriskt att att fira FN:s födelsedag i alla skolor så är det inte ett arbete som ligger inom Amnestys åtagande utan åligger snarare organisationer som arbetar specifikt

med FN, såsom FN-förbundet. Även om Amnesty arbetar med den allmänna förklaringen som grund, arbetar vi inte för FN som organisation som sådan och det är också viktigt att betona vårt oberoende från stater.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

2.5 UTÖKNING AV ANTAL DELTAGARE TILL AMNESTYS UTBILDNINGAR SAMT HÖJNING AV KVALITÉN PÅ DESSA

Amnesty har många värdefulla utbildningar, och har också en Akademi för sina utbildningar, som finns på hemsidan och många andra sociala platser på nätet. Amnestys utbildningar är så viktiga och alla aktiva medlemmar måste ha de kunskaperna. Eftersom det just nu inte finns så många utbildningar om mänskliga rättigheter i skolorna, är det bra om Amnesty utökar sina utbildningar. Under senaste åren har upptäckts att intresset för Amnestys utbildningar har ökat, och många Amnestyaktivister står i kö för dem.

Amnestys värdefulla utbildningar är så bra för Amnestys medlemmar, och har skapat spår i människorättshistorien. Detta eftersom Amnesty ger bra kunskaper om mänskliga rättigheter, till en enormt stor mängd av sina medlemmar. Att skapa och underlätta en bra arbetsplats eller en bra arbetsmiljö, är en av människorättorganisationernas uppgifter. Om Amnesty lägger till en föreläsning av en professor inom mänskliga rättigheter till sina utbildningar, skulle det höja kvalitén. Om Amnesty ger ett fint betyg av starkare papper till studenterna, skulle det vara ytterligare en chans för de studenter som är arbetsökande att få ett arbete.

Dessutom kan utbildningen vara en vidareutbildning för dem som jobbar i offentlig och privat sektor, om deras arbetsuppgifter rör kampanjer, projekt eller annat inom Amnestys utbildningar.

Jag yrkar årsmötet besluta:

att Amnesty utökar sitt antal utbildningar,

att Amnesty gör om sina utbildningar så de kan ta in fler per tillfälle,

att Amnesty ger ett betyg till sina studenter som avklarat utbildningen,

att Amnesty lägger till en föreläsning av en professor inom mänskliga rättigheter, i Amnestys utbildningar, i syfte att höja kvalitén på utbildningarna.

/Mahde Shawane

STYRELSENS YTTRANDE

Styrelsen instämmer i att utbildningsverksamheten är viktig för Amnesty och att ambitionen är att nå så många som möjligt med den, både inom och utanför medlemskåren.

Amnestyakademien är nu inne på sitt sjätte verksamhetsår. I verksamheten som den ser ut nu har vi kapacitet, och efterfrågan att genomföra ca 45-50 kurser/år med omkring 500-600 deltagare. I vårt fasta utbud genomför vi i genomsnitt ca 65 procent av de utannonserade kurserna, vilket betyder att vi också ställer in kurser. Att ställa in kurser är en normal företeelse då man bedriver kursverksamhet. När det gäller lokaler samarbetar vi med Sensus som kan erbjuda olika storlekar på lokaler vilket innebär att det endast undantagsvis har hänt att vi fått tacka nej till

någon på grund av att en kurs är full (och då kan vi hänvisa till ett senare kurstillfälle).

Sammanfattningsvis kan vi bara genomföra så många kurser som efterfrågas. Att planera för en kurs (oavsett om den sedan kommer att kunna genomföras eller inte) kräver insatser som är "osynliga". Det är därför viktigt att vi utannonserar kurser i relation och proportion till hur många kurser vi faktiskt genomför varje år.

Gällande Amnesty's interna utbildningar för aktivister så har vi sett ett ökat tryck på dessa. Vi erbjuder i dagsläget nationella utbildningar inför samtliga kampanjer ofta både för specialgrupper och landprogram och för samtliga aktivister som vill engagera sig i våra kampanjer. Vi erbjuder också utbildningar i ledarskap och projektledning och den senare ges från och med 2012 två gånger per år istället för en. Vissa utbildningar, ledarskapsprogrammet och projektledarutbildningen, har ganska specifika krav på deltagarna och där finns ingen ambition att samtliga sökanden ska få plats, utan vi strävar efter att rekrytera personer som kan förväntas bidra till ökad aktivism på olika sätt.

När det gäller det ökade trycket på våra utbildningar inför prioriterade kampanjer har vi inlett ett arbete som syftar till att göra dessa tillgängliga på lokal nivå genom att ta fram instruerande och pedagogiskt utbildningsmaterial som aktivisterna själva kan använda för att förankra kunskapen på lokal nivå och på så sätt minska trycket på de nationella utbildningarna.

Inom Amnestyakademins verksamhet ställs höga krav på kvalitet. Amnestyakademien har ett etablerat kursledarnätverk och för att bli kursledare krävs dokumenterade kunskaper inom det område man leder kurser i. Varje specifikt kurstillfälle utvärderas efteråt. Utvärderingarna visar att vi håller en mycket hög kvalitet på våra kurser. Långsiktigt säkerställer vi verksamheten genom uppföljning. Alla som deltar i Amnestyakademins kurser får intyg.

Även samtliga interna utbildningar för aktivister utvärderas kontinuerligt och dessa utvärderingar pekar på att deltagarna upplever att utbildningarna håller hög kvalitet. Inte sällan tas extern kompetens in på dessa utbildningar i form av akademiker, journalister eller personal från vårt internationella sekretariat. Deltagare som genomgått projektledarutbildning och ledarskapsprogram erhåller kursintyg.

Styrelsen anser med detta motionen besvarad.

2.6 MOTION OM UTÖKNING AV VIDEOUTBILDNINGAR

Under Amnesty's utbildningar och aktivistseminarier har en del ägnats åt videoutbildning. Där lär sig medlemmar hur de kan filma sin grupps aktion, och hur de kan redigera och publicera filmen. Publicering av filmer från Amnesty's aktioner är så viktigt för att locka nya medlemmar, och för att höja intresset kring aktionens ämne. Om Amnesty har en videoutbildning varje vecka, för att utbilda minst en medlem i varje grupp, vore det bra. Och om varje utbildade medlem sedan kan fixa filmer till sin och andra grupper, vore det lättare att publicera alla aktionerna.

Jag yrkar årsmötet besluta:

att Amnesty utökar sina videoutbildningar tills varje grupp får minst en utbildad medlem, som publicerar gruppens aktioner.

att Amnesty begär, men inte kräver, och finner möjligheter, att sina redan utbildade medlemmar kan hjälpa andra grupper, som inte har videoutbildade medlemmar.

/Mahde Shawane
STYRELSENS YTTRANDE

Styrelsen välkomnar idén med utbildningar i praktiska verktyg i syfte att förbättra utförande och spridning av våra aktioner. Såväl aktivister som sekretariatspersonal har under hösten 2011 och våren 2012 utbildats i att dokumentera genom att filma inom ramen för vårt pågående mobiliseringsprojekt. Under aktivistseminariet 2011 arrangerades en utbildning i att dokumentera sina aktiviteter med filmkamera och det är glädjande att utbildningen uppskattades av deltagarna och årets arrangörer tar till sig denna positiva kritik som ett medskick i planeringen inför 2012.

Att en person från varje grupp ska utbildas centralt ser vi däremot som omöjligt ur resurssynvinkel. Finns det lokal efterfrågan på ändamålsenliga utbildningar är det däremot välkommet att distriktet eller gruppen själva arrangerar sådana. Det aktivitetsbidrag som finns att söka av sekretariatet passar bra för dylika arrangemang.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

2.7 FÖRSTÄRKNING AV RELATIONER OCH SAMARBETE MELLAN AMNESTYS GRUPPER

Till årsmötet 2011 hade jag två motioner om förstärkning av relationen mellan sekretariatet och Amnestys grupper och medlemmar. I år vill jag begära förstärkning i relationen mellan Amnestys grupper.

Det är så viktigt att Amnestys grupper har en bra relation med varandra, där varje grupp berättar för andra om sina aktiviteter och sina avklarade arbetsuppgifter. Detta uppmanar andra grupper, att få tips om hur de kan hålla aktiviteter. Grupper från en stad kan besöka grupper i andra städer, men det behövs faktiskt uppmaningar från sekretariatet. Sekretariatet kan samordna tider via e-post eller telefonsamtal, för att få en grupp i en stad att besöka en annan grupp i en annan stad.

En del av Amnesty grupper besöker då och då andra städer, för att hålla kampanjer och värva medlemmar, men dessa aktiviteter är begränsade och hålls inte så ofta. Besök av grupper till andra städer, för att hålla kampanjer, uppmanar grupperna i den besökta staden att vara mer aktiva. Dessutom bidrar det också till att Amnestys aktivism syns mer i alla städer, vilket uppmanar folk att bli medlemmar och aktiva i Amnesty.

Jag yrkar årsmötet besluta:

att Amnesty sekretariatet eller distriktet i varje region, ska samordna fester för Amnestygrupper i varje region.

att Amnestysektariatet eller distriktet i varje region, ska samordna möten mellan Amnestygrupper i varje region.

att Amnestysekretariatet eller distriktet i varje region, ska samordna kampanjer för andra grupper i andra städer.

/Mahde Shawane

STYRELSENS YTTRANDE

Styrelsen delar motionärens önskan att stärka relationerna mellan grupperna i fall då detta gynnar organisationens prioriterade arbete eller på annat sätt stärker organisationen och ökar våra möjligheter att verka för mänskliga rättigheter. Vi vet att ökat kunskapsutbyte, sociala relationer och gemensamma ansträngningar leder till ökad aktivitet. Uppgiften att stärka relationen mellan grupperna vilar i första hand på distrikten.

Utdrag ur dokumentet "Distriktens roll":

Samordning och samarbete mellan medlemmar och grupper

Distrikten bör verka för att grupper och medlemmar med likartade arbetsuppgifter får förutsättningar att arbeta tillsammans, dra nytta av varandras kompetens och resurser och samordna sin verksamhet. Till exempel genom att skapa mötesplatser och se till att det finns samordnande funktioner.

Bidra till gemenskap, sammanhållning och tillhörighet

Sociala faktorer har stor påverkan på medlemmars vilja/lust till ideellt arbete. Distrikten bör se som sin uppgift att skapa positiva relationer inom rörelsen och bidra till att medlemmar känner sig delaktiga och bekräftade.

I den senaste handlingsplanen 2012-2013 har Amnesty beslutat att stärka distrikten i flera avseenden. Bland annat genom att erbjuda distriktworkshops, att göra kampanjutbildningar tillgängliga på lokal nivå och att skapa relevanta forum för erfarenhetsutbyte. Distriktsstärkande workshops har erbjudits via Insats och via möten för aktiva på distriktsnivå och ett arbete med att erbjuda lokala kampanjutbildningar har påbörjats.

Styrelsen välkomnar nya idéer och förslag på hur vi kan förbättra kommunikationen mellan grupper och hur bra och kreativa aktioner kan spridas i organisationen. Genom att lyfta spännande verksamhet på lokal nivå i Insats och genom att presentera kreativa idéer i linje med Aktivisthjälpen på Amnestys hemsida hoppas styrelsen att fler grupper ska kunna dra nytta av tidigare erfarenheter och stärka arbetet på prioriterade områden.

Det finns möjlighet att söka pengar för distrikt och grupper som vill utbyta erfarenheter genom besök hos andra aktivister om detta syftar till att stärka arbetet på Amnestys prioriterade områden.

Vad de enskilda distrikten väljer att fokusera på är inte en fråga för det nationella årsmötet utan motionären uppmanas vända sig till sin lokala organisation.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

2.8 AMNESTYS HANTERING AV MEDLEMMARNAS BOSTADSORT

Eldsjälar med djupt engagemang för mänskliga rättigheter kan bo på olika orter, på vitt skilda bredgrader, i både glesbygd och tätort. En människas engagemang är lika viktigt och värdefullt oavsett var vederbörande är bosatt.

Med detta i åtanke förefaller det anmärkningsvärt att de enskilda distrikten så ofta tvingas stå för (delar av) resekostnader, eftersom det avsevärt missgynnar de distrikt som befinner sig långt från de orter, där de flesta utbildningar och andra möten på riksnivå äger rum. Likaså förefaller det underligt att olika bostadsorter rangordnas som de gör på <http://www.amnesty.se/om-amnesty/amnesty-pa-din-ort/> där det (i skrivandets stund) framgår att tre områden som står i var sin tydliga ram med var sin bild privilegieras lika påtagligt och omotiverat som den diskriminering som drabbar de orter som är samlade bakom länken »Övriga distrikt» skriven i betydligt mindre stil och utan bild.

Härmed föreslår jag att årsmötet beslutar:

att den svenska sektionen av Amnesty International anstränger sig för att motverka diskriminering av medlemmar efter bostadsort.

/Saašha Metsärantala, Umeå

STYRELSENS YTTRANDE

Precis som motionären påpekar så finns det människor med ett brinnande intresse för Amnestys frågor runt hela Sverige. För att stärka och uppmuntra detta engagemang oavsett var våra aktivister bor genomför vi en mängd åtgärder för att förenkla engagemanget för de medlemmar som befinner sig utanför storstadsregionerna eller på annat sätt behöver stöd för att kunna utföra aktiviteter inom ramen för organisationens prioriteringar.

När det gäller utbildningar söker man i första hand ekonomiskt stöd från distrikten. Många distrikt har inte möjlighet att ge sina medlemmar ekonomiskt stöd för resor och dylikt och därför finns det alltid möjlighet att få ekonomisk kompensation från sektionen via sekretariatet.

En avsevärd del av den totala budgeten för våra centralt arrangerade aktiviteter omfattar mat och boende för deltagarna. Det gäller ledarskapsprogram, projektledarutbildningar, kampanjutbildningar, ungdomsträffar, träffar för specialgrupper- och samordnare, distriktsombud, förtroendevalda och så vidare. Till senaste kampanjutbildningen ersatte sekretariatet resor för ca 25 deltagare. För övriga utbildningar kan aktivister söka pengar från sekretariatet som fattar beslut i de enskilda fallen, det är sällan aktivister som vill delta på utbildningar nekas ersättning när ambitionen är att stärka sitt engagemang. Även till årsmötet kan långväga deltagare söka reseersättning av sekretariatet i det fall distriktet inte har möjlighet att erbjuda ersättning. Utöver detta erbjuder sekretariatet gratis material, grundkurser och workshops på lokal nivå för det distrikt som efterfrågar sådant stöd och i den nuvarande verksamhetsplanen går det tydligt att utläsa ett strategiskt stöd för våra distrikt och lokala grupper i form av workshops för distrikten, ett påbörjat arbete att utveckla kampanjutbildningar för lokala initiativ och så vidare.

När Amnestys nuvarande hemsida skapades begränsades användarmöjligheten så att endast anställd personal hade möjlighet att lägga in information på hemsidan. Därför fattades beslutet att de distrikt med anställd kampanj- och aktivistsamordnare kunde ha uppdaterad och utförlig information på hemsidan. I och med utvecklingen av sektionens hemsida har även grupper (sedan december 2011) möjlighet att uppdatera och

administrera egen information som ligger på www.amnesty.se. Under hösten 2012 kommer dessutom samtliga distrikt att få möjligheten att skapa och administrera egen information på sektionens hemsida. Då kommer alla distrikt att finnas representerade på samma nivå. I dagsläget finns information om samtliga distrikt på <http://www.amnesty.se/engagera-dig/bli-aktivist/amnesty-i-din-narhet/>. Sekretariatet strävar efter att ge alla distrikt samma möjligheter att använda de tekniska resurser som finns tillgängliga.

Styrelsen anser med detta motionen besvarad.

BEREDNINGSGRUPP 3 - ORGANISATION OCH EKONOMI

3.1 MOTION TILL AMNESTYS ÅRSMÖTE ANGÅENDE BANKERNAS KONTANTHANTERING

Amnestys verksamhet finansieras av insamlade medel som i stor utsträckning kommer från de pengar som samlas in via insamlingsbössor. Vi i Amnestygrupp 256 i Ljungskile är en redovisningsgrupp och finansierar vår verksamhet bland annat genom att skramla med bössor på byn. Det är viktigt ur ekonomisk synvinkel men även att få möta människor och diskutera mänskliga rättigheter och sprida Amnestys budskap är viktigt. Tack vare Ljungskilebornas generositet har vi möjlighet att, förutom att bedriva en omfattande verksamhet lokalt, även överföra medel till svenska sektionen.

Det har fram tills helt nyligen varit helt kostnadsfritt att sätta in sedlar och mynt på eget bankkonto. Numera tar dock bankerna ut avgifter för kontanthantering som inte är helt obetydliga.

Om en del av våra insamlade medel går till avgifter innebär det att vi måste dra ner på vår verksamhet.

Att förvara pengarna i kassörens hem, för att minska antalet bankinsättningar är ingen bra lösning. Det innebär för stora risker.

Det är svårt för människor att vara motiverade att lägga pengar i våra bössor när man vet att en del av pengarna går till bankavgifter.

Vi i Amnestygrupp 256 samlade under 2011 in ca 8.500 kr i bössinsamlingar. Vi har också turen att få ha bössor stående i kassor på två mataffärer i Ljungskile. Dessa vittjar vi regelbundet. Under året gjorde vi åtta insättningar på vårt eget konto. Det skulle ha kostat oss ca 800 kr respektive 1600 kr beroende på bank. Det vill säga ca 10% respektive 20%.

Ljungskilegruppen har förhandlat med tre banker i vår kommun och har lyckats nå en kostnadsfri kontanthantering. Detta krävde dock en betydande insats av vår kassör och resulterade bland annat i byte av bank.

Slutsats:

Kostnaderna för bankernas kontanthantering har tillkommit och är för grupperna en relativt stor kostnad.

Kostnaderna minskar utrymmet för verksamhetens omfattning. Det blir mindre utrymme för arbete för mänskliga rättigheter per insamlad krona.

Det bör inte heller vara beroende på om någon i gruppen har kompetens att förhandla om avgifterna. Vi tycker att alla grupper ska ha samma möjligheter att finansiera sin egen verksamhet och vänder oss därför till årsmötet.

Amnestygruppen i Ljungskile föreslår årsmötet:

att Amnesty svenska sektionen, agerar för slopade kostnader för kontanthantering för amnestygrupperna i Sverige hos samtliga storbanker.

/Amnestygrupp 256 i Ljungskile

STYRELSENS YTTRANDE

Styrelsen håller med motionärerna om att det är olyckligt för Amnestys lokala verksamhet att bankernas kontanthantering både minskar och blir dyrare.

Sekretariatet tog upp denna fråga med några större banker (Swedbank, Nordea och SEB) och Plusgirot för ett antal år sedan och det var då enbart Swedbank som visade intresse och förståelse för små förenings behov av en smidig och billig kontanthantering. Bankernas kontanthantering har tyvärr minskat avsevärt sedan dess och många bankkontor har helt slutat hantera kontanter. Sektionen har kontaktat Frivilligorganisationernas Insamlingsråd (FRII) som Amnesty ingår i, med en förfrågan om möjligheten för FRII att driva denna fråga men har ännu inte erhållit något svar. Det kan även finnas andra intresseorganisationer som skulle kunna vara intresserade av att driva den här frågan tillsammans.

Styrelsen anser att det kan vara värt att göra en förnyad förfrågan till bankerna, inklusive lämpliga internetbanker, för att försöka hjälpa grupperna med sin kontanthantering. Parallellt med detta uppmanar styrelsen grupperna att fortsätta bearbeta den lokala banken så som Ljungskilegruppen gjort på ett lyckosamt sätt.

Styrelsen föreslår årsmötet att bifalla motionen.

3.2 MOTION OM KVALIFICERADE REVISORER TILL DISTRIKTEN

Sedan standardstadgarna för distrikt infördes för ett par år sedan finns ett krav att distrikten ska ha en kvalificerad revisor om intäkterna överstiger 50 000 kr. Det innebär en professionell revisor, antingen godkänd eller auktoriserad. Den nuvarande lydelsen i distriktsstadgarna är:

§ 7.3 Bokföring och redovisning om verksamheten överstiger SEK 50 000

Om distriktets intäkter överstiger SEK 50 000 ska ett årsbokslut enligt god redovisningssed, undertecknat av föreningens styrelse och reviderat av en kvalificerad revisor, inkomma till sekretariatet senast den 15 februari.

För det fåtal distrikt som påverkas av detta krav har det inneburit en hel del besvär, eftersom det visat sig mycket

svårt att hitta kvalificerade revisorer. Mycket tid har fått läggas på att jaga revisorer som istället skulle kunna lagts på verksamheten i distriktet. I de fall då revisionen fått köpas in har det också inneburit stora nya kostnader för distriktet. Köps tjänsten in innebär det enligt våra undersökningar en kostnad på ca 6 000-10 000 kr, och även då krävs ett ganska stort arbete för att hitta en byrå som är beredd att åta sig uppdraget.

Förslag till beslut

Vi anser att detta sätt att använda de frivilligas arbetstid och organisationens pengar är ineffektivt och ett onödigt slöseri med våra gemensamma resurser. Vi föreslår därför att sektionen ska överta ansvaret för att tillhandahålla kvalificerade revisorer för distriktet i de fall då det behövs. På så sätt vill vi minska den arbetsbörda detta nu innebär för de distrikt som drabbas. Samtidigt kommer tjänsten med största sannolikhet bli betydligt billigare att köpa in som del av den revision sektionen redan köper.

Vi föreslår därför att årsmötet beslutar:

att sektionen ska tillhandahålla kvalificerade revisorer till de distrikt som behöver dem, samt stå för eventuella kostnader för revisionen.

att göra följande tillägg till §7.3 i standardstadgarna för distrikt:

“Vid behov tillhandahåller sektionen lämpliga revisorer och står för eventuella kostnader för dessa.”

/Distriktsstyrelsen Göteborgsdistriktet

Distriktsstyrelsen Hallandsdistriktet

STYRELSENS YTTRANDE

Styrelsen är medveten om att det innebär ett visst arbete att skaffa en kvalificerad revisor, men anser att det finns många fördelar med att det är redovisningsgrupper/-enheter som gör det arbetet. Alla former av ideella insatser är betydelsefulla för Amnesty och det gäller även arbetet att hitta en revisor. Lokalt finns det mindre revisionsbyråer som distriktet i de flesta fall har större möjligheter att få kontakt med än sektionen. Revisorn kan ge goda råd och vara ett bra stöd för den lokala styrelsen, som är ansvariga för internkontrollen i den egna verksamheten. Det är därför viktigt att man träffar och känner förtroende för den revisor man anlitar, så ansvaret för upphandlingen av revisorstjänsten bör fortsatt ligga på lokal nivå. Styrelsen anser dock att om en redovisningsgrupp/-enhet försökt att hitta en kvalificerad revisor men inte lyckats, bör sektionen kunna hjälpa till med det arbetet.

I motionen föreslås att sektionen ska bära kostnaden för revision med kvalificerad revisor, men styrelsen anser att en redovisningsgrupp/-enhet inom sektionen med så pass stor omsättning att det kräver en kvalificerad revisor bör kunna bära kostnaderna som är förknippade med den egna verksamheten. För att inte revisionskostnaden ska utgöra orimligt stor andel av enhetens kostnader anser styrelsen att det är lämpligt att höja den beloppsgräns som finns i standardstadgarna för distrikt och grupper. Styrelsens förslag är att beloppsgränsen höjs från SEK 50 000 till SEK 200 000 och att den gäller tillgångar och inte intäkter. Bokföringskyldig enligt Bokföringslagen är en ideell förening med tillgångar överstigande 1,5 Mkr, så det av styrelsen föreslagna beloppet rymms gott och väl inom Bokföringslagens föreskrifter.

Gränsen SEK 200 000 överensstämmer med den nivå där krav ställs på kvalificerad revisor för ideella föreningar som tar emot statsbidrag enligt en statlig förordning. Genom att använda tillgångar som kriterium uppmuntras

grupper som tillfälligtvis får en större intäkt att skicka pengarna vidare till sektionen innan årets slut, ifall de då slipper anlita en kvalificerad revisor. Ett Amnesty innebär att pengar som samlats in i Amnestys namn ska användas så att största möjliga effekt för mänskliga rättigheter nås runt om i världen. Därför bör det så långt det går undvikas att pengar i onödan ligger på olika lokala enheters konton och inte kommer till nytta i MR-arbetet.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen i dess ursprungliga lydelse och lägger samtidigt fram följande förslag:

att sektionen vid behov ska bistå redovisningsgrupper/enheter i arbetet att finna en kvalificerad revisor när enheten försökt men ej lyckats hitta en sådan revisor,

att följande ändring införs i standardstadgarna för distrikt:

§ 7.3 Bokföring och redovisning om verksamheten **tillgångarna** överstiger SEK 50 000 **200 000**

Om distriktets intäkter **tillgångar vid årets slut** överstiger SEK 50 000 **200 000** ska ett årsbokslut enligt god redovisningssed, undertecknat av föreningens styrelse och reviderat av en kvalificerad revisor, inkomma till sekretariatet senast den 15 februari.

att följande ändring införs i standardstadgarna för redovisningsgrupper:

§ 7.3 Bokföring och redovisning om verksamheten **tillgångarna** överstiger SEK 50 000 **200 000**

Om gruppens intäkter **tillgångar vid årets slut** överstiger SEK 50 000 **200 000** ska ett årsbokslut enligt god redovisningssed, undertecknat av föreningens styrelse och reviderat av en kvalificerad revisor, inkomma till sekretariatet senast den 15 februari.

3.3 MOTION OM INTEGRITET OCH WEBBEN

När jag började engagera mig i Amnesty tydliggjordes att Amnesty International ämnade bedriva sin aktivism med minimal inblandning av stater och större eller mindre företag. Det finns goda anledningar till denna strävan.

Stater kan byta ledning med kort varsel och det är viktigt för Amnesty International att inte äventyra sin ideologiska integritet, så att risken för represalier kan minimeras när Amnesty uttrycker sina ställningstaganden för mänskliga rättigheter.

Likaså kan ett företags ledning bytas med kort varsel, vilket kan innebära införandet av en annan ideologi. Ett företag kan också gå i konkurs eller bli uppköpt av ett annat företag med en annan ideologi. Om Amnesty haft en alltför tät anknytning till ett företag kan det innebära en stor omställning att byta, vilket kan motverka kontinuiteten i Amnestys arbete för mänskliga rättigheter.

På sistone har en del tekniska nyheter uppstått; rimligtvis borde dock dessa inte föranleda någon omfattande förändring av Amnestys grundläggande ideologiska ställningstaganden.

Det är med andra ord fundamentalt för Amnesty International att fortsätta sträva efter en aktivism som i så hög grad som möjligt undviker att förbinda sig med stater och/eller företag — oavsett vad dessa står för just idag. Det gäller att vara rädd om Amnestys ideologiska integritet!

Det ovannämnda borde rimligtvis även gälla skötseln av domänen amnesty.se och annat IT-relaterat arbete som borde präglas av en strävan efter minimal inblandning av stater och företag.

Webben skulle aldrig fått den spridning den har idag om inte många tusentals personer hade den kompetens som krävs för att få den att fungera. Bland Amnestys talrika medlemmar finns det tvivelsutan ett betydligt antal som besitter sådan kompetens, vilket innebär goda möjligheter att undvika en alltför tät inblandning av företag för skötseln av domänen amnesty.se och dess innehåll.

En intressant egenskap hos webben är att en betydande del av arbetet med den kan skötas »på distans», vilket medför att samarbete kan ske med minimala resekostnader samtidigt som den kan användas för att stödja en strävan att motverka en överdriven centralisering av Amnestys arbete.

I viss analogi med Amnestys sätt att hantera juridisk kompetens avser jag här nedan beskriva ett lämpligt sätt att hantera frågan:

Mitt förslag är att varje distrikt samt varje grupp som ligger direkt under den svenska sektionen av Amnesty uppmuntras att utse en av sina medlemmar för att ingå i en nybildad »webbgrupp» (eller IT-grupp). Det är inte säkert att varje av dessa distrikt och grupper kommer att utse någon, men vi kan nog räkna med att webbgruppen kan bestå av ett dussin personer. Webbgruppens uppgift skulle vara att, på ideellt basis, bidra med sina expertkunskaper varje gång sådan expertis behövs, vilket skulle hjälpa sektionen att undvika anlita konsultfirmor, webbyråer och andra företag. Helt utan kostnad för sektionen skulle webbgruppen alltså kunna anlitas för exempelvis diverse programmering och annat filskapande samt medverka som rådgivare för diverse sorters IT-relaterade frågor. Fördelarna med en sådan lösning är att arbetet med Amnestys webb och annat IT-relaterat arbete skulle ligga nära gräsrotsmedlemmarna och att en alltför tät inblandning av företag skulle motverkas, varmed Amnestys ideologiska integritet skulle tryggas. Det skulle även trygga kontinuiteten i det IT-relaterade arbetet på sektionsnivå: om någon i webbgruppen lämnar sin plats kan någon annan tillträda gruppen och få stöd av de elva övriga medlemmarna i webbgruppen. Inte minst skulle en sådan lösning bli betydligt säkrare: Om någon i webbgruppen skulle missköta sig, skulle vederbörande lätt kunna uteslutas med omedelbar verkan, exempelvis via ett lösenordsbyte, utan överdriven omställning av webbgruppens struktur och arbete.

Härmed föreslår jag att årsmötet beslutar:

att sekretariatet och styrelsen får i uppgift att, med utgångspunkt från beskrivningen ovan, införa begreppet »webbgrupp» (eller IT-grupp) och meddela varje distrikt och de distriktsfristående grupperna att de uppmuntras att utse en person var till webbgruppen. Därefter kan webbgruppen organisera sig inbördes och snarast påbörja sitt arbete med inspiration av beskrivningen ovan.

att det poängteras tydligt att varje medlem skall ha rätt att utan dröjsmål eller andra omvägar få detaljerade uppgifter om vilka summor som den svenska sektionen av Amnesty lägger ner för domänen amnesty.se och all dess skötsel.

/Saašha Metsärantala, Umeå

STYRELSENS YTTRANDE

Sektionen har sedan flera år tillbaka egen anställd personal som arbetar med stödet till våra centrala IT-system inklusive sektionens webbplats. År 2010 då den dåvarande systemadministratören slutade sin tjänst, anställdes en webbutvecklare.

Sektionen arbetar sedan flera år medvetet med att hålla nere kostnaderna för IT och samtidigt upprätthålla en bra kvalitet i arbetet, bland annat genom användning och utveckling av öppen programvara och öppna system. Under åren 2007-2010 anlätades inga externa konsulter för sektionens IT-drift och -utveckling. År 2011 anlätades ett externt konsultföretag för att genomföra en förstudie om ett framtida CRM-system (databas över medlemmar, givare, aktivister med flera) i sektionen. Kostnaden för detta var 2011 ca 370 000 kronor inklusive moms.

Under perioden 2006-2010 anlätades inga externa konsulter för utveckling och drift av sektionens externa webbplats. År 2011 gjordes webbplatsen om och dessutom togs en ny webbutik fram. I samband med dessa två större produktioner köptes externa designtjänster in samt även en del programmeringstjänster till en kostnad av 304 000 kronor inklusive moms. Utöver detta inköptes sök- och analystjänster för 175 000 kr inklusive moms.

Investering i IT och digitala plattformar är en förutsättning för att sektionens ska fortsätta utvecklas och nå de mål som både den internationella rörelsen och svenska sektionens årsmöte och styrelse satt för verksamheten. Sektionen strävan är att fortsatt hålla kostnaderna för detta arbete på en rimlig nivå bland annat genom investeringar i öppen programvara och öppna system, men vi vet samtidigt att exempelvis ett hållbart CRM-system är en långsiktig investering som initialt kommer att kosta relativt mycket, men på sikt ska bidra till ökade intäkter till sektionen.

Styrelsen har delegerat det operativa arbetet med IT och digital kommunikation till sekretariatet. Det är viktigt att det finns en sammanhållen strategi och tänk kring IT-frågorna och det måste därför vara upp till sekretariatet och ytterst generalsekreteraren att bestämma i vilken utsträckning man kan använda frivilligkrafter i det arbetet. Redan idag görs vissa frivilliginsatser kring sekretariatets IT-arbete, bland annat med systemadministrationen.

Att ge en exakt siffra för sekretariatets kostnader för driften av amnesty.se är nästintill omöjligt att få fram då det är ett flertal personer som helt eller delvis jobbar med hemsidan inom ramen för sina tjänster och de renodlade IT-tjänsterna jobbar med betydligt mer än domänen amnesty.se. Varje medlem har däremot möjlighet att gå in på hemsidan och läsa i vår ekonomiska redovisning och ställa kompletterande frågor om vår ekonomi. Svar lämnas så snart det kan ske med hänsyn till sekretariatets arbetsbörda. Det går dock inte att ge en garanti för svar utan dröjsmål på detaljerade frågor.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

3.4 MOTION OM ANSTÄLLNINGSTOPP OCH OMFÖRDELNING AV RESURSER

Under de senaste åren har den svenska sektionen växt väsentligt och vi har mycket god ekonomi. De ökade resurserna har använts till att ge ökat stöd till det internationella sekretariatet och till att bygga upp ett mycket professionellt svenskt sekretariat som både stödjer medlemmarnas frivilliga aktivism och själva utför en del aktivism, gentemot media, ambassader, företag med mera. Vi anser att vi har uppnått ett gott anseende i Sverige och att de flesta människor i Sverige känner till organisationen.

Vårt förslag grundas i uppfattningen att "Ett Amnesty" som ska utvecklas enligt den internationella handlingsplanen främjas mer av uppbyggande av sekretariat i länder som har svårare att samla in pengar för sådant

ändamål än av fortsatt utbyggnad av vårt eget.

Vi föreslår årsmötet besluta

att det svenska sekretariatet stannar på den nivå vi nu har vad gäller antal anställda och uppgifter och att ökade medel i fortsättningen går till bidrag, både i form av pengar och i form av kompetensöverföring, till uppbyggande av Amnestysektioner i utvecklingsländer och/eller i länder där grova kränkningar regelmässigt sker och där arbete mot sådana kränkningar är svårt och farligt att utföra.

Modellen för vårt förslag är arbetet som den svenska sektionen gör med Sierra Leone. Att bygga upp direkta nära relationer med ett mindre antal länder där framför allt styrelse och enskilda grupper engageras i arbetet tror vi kan verka stimulerande både på aktiviteten i det andra landets sektion och för oss själva. Det kan innebära en annan sorts tillväxt.

/Grupp 326

(Bernt Andersson, Klas Grinell, Lisa Grinell, Annebeth Holt, Birgitta Hultqvist, Anny Jacobsson, Elisabeth Johansson, Bernt Schiller, Lars Skärgren, Märta Umaerus Elisabet Wejbin, Gill Widell, Peter Widell, Anna-Carin Wodlen)

STYRELSENS YTTRANDE

Styrelsen anser att vi redan idag verkar i den anda motionen ger uttryck för, men ser inte att en "frysning" av antalet anställda och arbetsuppgifter i sektionen är en lämplig väg mot ökad tillväxt. Styrelsen anser tvärtom att det kommer att behövas fortsatta investeringar i verksamheten för att realisera den potential som finns för att Amnesty ska växa ännu mer i Sverige. Hur sekretariatet ska bemannas och vilka uppgifter de anställda ska arbeta med har styrelsen delegerat till generalsekreteraren att bestämma inom de ekonomiska ramar styrelsen anger i beslut om sektionens budget.

Styrelsen håller med motionärerna om att det är viktigt att den svenska sektionen även fortsättningsvis ger stöd till den internationella rörelsen och i synnerhet till uppbyggnaden av strukturer och sektioner i utvecklingsländer och länder där grova människorättskränkningar regelmässigt sker.

ICM 2011 fattade beslut (beslut 18, One Financial Amnesty) om en ny fördelning av resurserna inom Amnesty International, som enkelt uttryckt innebär att mer av Amnestys gemensamma resurser ska kanaliseras till de delar av världen där behoven av MR-insatser är som störst. Rent konkret innebär det att de stora sektionernas bidrag till den internationella rörelsen ska öka från 30% till 40%.

Eftersom många sektioner brottats med ekonomiska problem sedan den finansiella krisen 2008, beslutade ICM 2011 om en långsammare genomförandeplan än vad som ursprungligen var föreslaget. Den nya fördelningen av resurserna ska vara genomförd helt och hållet år 2021.

Parallellt med processen att fördela om Amnestys resurser har Amnesty Internationals generalsekreterare Salil Shetty fått i uppdrag att flytta delar av IS verksamhet från London till andra delar av världen, i syfte att på sikt öka Amnestys närvaro i BRIC-länderna (Brasilien, Ryssland, Indien och Kina), samt globala syd och öst. Processen kallas "Moving the IS closer to the ground".

Den svenska sektionen står helt och hållet bakom denna förändring av organisationen mot "Ett Amnesty" och är en av de få sektioner som haft en så positiv ekonomisk utveckling på senare år att vi kunnat bidra med väsentliga summor till den internationella rörelsen utöver våra obligatoriska IS-bidrag. År 2011 gav vi utöver det obligatoriska

bidraget till den internationella rörelsen, som uppgick till drygt 20 miljoner kronor, extra frivilliga bidrag på över 11 miljoner kronor. I dokumentet "Svenska Amnesty 2016", som antogs av årsmötet 2010, formuleras sektionens ekonomiska tillväxt på följande sätt:

År 2016 går en större andel av våra ekonomiska resurser till den internationella rörelsen. Detta innebär mer än 35 % av våra kostnader (2009 års andel). Vi strävar efter att följa internationellt satta mål för ekonomiska bidrag till den globala Amnestyrörelsen samt om möjligt överträffa dem. Samtidigt värnar vi om sektionens långsiktiga möjlighet att bidra till arbetet för mänskliga rättigheter. Vi strävar efter en balans mellan dessa mål utifrån bedömningen av var våra insamlade medel gör störst nytta. Vi prioriterar ner delar av sektionens arbete om vi anser att det gynnar arbetet för mänskliga rättigheter i stort.

Den enskilt viktigaste förutsättningen för att förverkliga visionen om "Ett Amnesty" är tillväxt, i pengar och människor. År 2015 ska Amnesty Internationals globala intäkter ligga på 260 miljoner Euro, jämfört med 206 miljoner Euro år 2010. Antalet medlemmar och supporters ska 2015 ha ökat till 5 miljoner jämfört med 3 miljoner 2010.

I den globala tillväxtstrategi som antagits av Amnesty knyts stora förhoppningar till den svenska sektionens fortsatta ekonomiska tillväxt. Vi är ett av blott 11 länder (de andra är Australien, Belgien, Danmark, Kanada, Holland, Norge, Spanien, Storbritannien, Schweiz och Österrike) med stadig tillväxt och väl fungerande verksamhet som bidrar med väsentliga belopp till den internationella rörelsen. Svenska sektionen har under den senaste verksamhetsplaneperioden 2010-11 bidragit med drygt 58 miljoner kronor till den internationella rörelsen, varav drygt 19 miljoner kronor var i extra frivilliga bidrag. Den svenska sektionens generösa bidrag uppmärksammades av den internationella kassören som skickade ett tackbrev till sektionen 2011. Enligt samtliga sektioners budgetar för 2012 framgår det också att svenska sektionen är den sektion som budgeterat allra mest i extra frivilliga bidrag, såväl i procentuell andel av vår budget som i faktiska tal. Detta medan fem stora Amnestysektioner antingen brottas med stora ekonomiska problem eller inte alls har utnyttjat sin tillväxtpotential: Frankrike, Tyskland, Italien, Japan och USA.

Vidare bidrar den svenska sektionen med personella resurser till den internationella rörelsen genom att delta i en rad internationella styrkommittéer, såsom Fundraising Management Team, Campaigns Management Team, European Regional Space samt i International Women's Human Rights Network. Utöver det bidrar svenska sektionen i ett långsiktigt arbete med AI Sierra Leone, vilket också innebär ett resurstöd.

Att växa som sektion förutsätter att verksamheten hela tiden utvecklas. Arbetet med kampanjer och aktioner, kommunikation och information, fundraising och utbildning måste hela tiden förbättras om vi ska växa. Sedan gäller det att hitta en balans där en del av våra överskott kan återinvesteras i sektionen, medan merparten ska gå till den internationella rörelsen.

Styrelsen gläds åt den svenska sektionens framgångar som är frukten av ett långsiktigt och systematiskt arbete för att öka tillväxten. En fortsatt tillväxt för sektionen är en förutsättning för att vi solidariskt ska kunna vara med och förverkliga visionen om "Ett Amnesty". Styrelsen delar således inte uppfattningen att ett anställningsstopp är det bästa sättet att nå dit såväl motionärerna som styrelsen vill, utan menar tvärtom att en sådan åtgärd kan motverka sitt syfte.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

3.5 FÖRSLAG OM MEDLEMSAVGIFTERNAS STORLEK 2013

Medlemsavgifterna i svenska Amnesty har sedan 1998 varit 240 kr/år för helbetalande och 160 kr/år för delbetalande. Sedan 2001 har sektionen medvetet satsat på att få så många medlemmar som möjligt över till autogiro. Ett medlemskap via autogiro kostar 20 kr/mån, eller 240 kr/år, och är en relativt låg "tröskel" för att komma in i organisationen. De flesta medlemmar betalar dock mer än 20 kr/mån på autogiro och bidrar på så sätt även till sektionens gåvointäkter via autogiro. En överväldigande majoritet (89%) av sektionens medlemmar betalar idag sin avgift via autogiro.

Den delbetalande avgiften omfattar efter beslut på årsmötet 2005 enbart personer under 20 år och är ett alternativ för unga som inte har möjlighet att betala via autogiro.

Mot bakgrund av den framgångsrika satsningen på medlemskap via autogiro och beslutet om delbetalande avgift från årsmötet 2005, föreslår styrelsen att medlemsavgifterna kvarstår oförändrade för år 2013.

Styrelsen föreslår årsmötet besluta

att den helbetalande medlemsavgiften hålls oförändrad till 240 kronor per år för 2013, samt

att den delbetalande medlemsavgiften hålls oförändrad till 160 kronor per år för 2013 och omfattar personer under 20 år.

3.6 FÖRSLAG OM AVSKAFFANDE AV GRUPPRÖSTNING

Årsmötet 2009 gav styrelsen i uppdrag att se över formerna för gruppröstning och eventuellt återkomma med förslag på förändringar. Den pågående demokratiutredningen har i sin delrapport rekommenderat att gruppröstning avskaffas och styrelsen vill därför lyfta frågan till årsmötet.

Gruppröstning innebär att varje årsmötesdeltagare kan begära en andra röstomgång där endast arbetsgrupperna röstar. I den omgången har ombuden för varje närvarande arbetsgrupp tio röster och dessa adderas till de närvarande enskilda medlemmarnas röster från den ordinarie röstningen.

Styrelsen ser flera skäl till varför gruppröstningen bör avskaffas. Sektionen har idag fler aktivismformer än när systemet med gruppröstning antogs 1971 och det finns idag flera typer av grupper och nätverk, bland annat specialgrupper och landsamordnare, som idag inte har rösträtt.

Gruppröstning har endast använts ett fåtal tillfällen och det är troligtvis så att många årsmötesdeltagare inte känner till att gruppröstning överhuvudtaget finns, särskilt bland de som är nya i organisationen.

Det vanligaste skälet som idag förs fram för att behålla gruppröstning har varit externa kufförsök. Historiskt sett har det aldrig varit aktuellt och styrelsen ser inga indikationer på att risken för externa kupper kommer att öka.

Vi har idag en princip om att varje medlem av svenska sektionen har en röst och vår uppfattning är att det är mest demokratiskt om den principen gäller vid alla årsmötesbeslut.

Utdrag ur svenska sektionens stadgar:

9.5 Om så begärs, röstar i en andra omgång endast befullmäktigade ombud för arbetsgrupperna, varvid varje arbetsgrupp ges tio röster. Avgörandet sker genom summering av de båda röstningsomgångarnas resultat. Ombuden erhåller för denna röstning särskilda röstkort.

STYRELSEN FÖRESLÅR ÅRSMÖTET ATT BESLUTA

att stryka paragraf 9.5 från stadgarna.

3.7 FÖRSLAG OM BEGRÄNSADE MANDATPERIODER FÖR FÖRTROENDEVALDA

Flera sektioner inom Amnesty, den internationella styrelsen och även liknande organisationer har idag någon form av begränsade mandatperioder för förtroendevalda. Oftast innebär det att de personer som väljs till förtroendeuppdrag kan inneha ett uppdrag i en maximal sammanhängande period på sex eller åtta år. I den svenska sektionen skulle det kunna vara aktuellt för sektionsstyrelsen, fondstyrelsen, granskningskommittén och valberedningen.

Styrelsen tycker att det är en viktig fråga för årsmötet att diskutera men det är samtidigt en ganska komplicerad fråga med många dimensioner och själva systemet kan utformas på flera olika sätt. Därför lägger vi fram ett öppet förslag för att se om årsmötet generellt sett är positivt eller negativt inställt till begränsningar av mandatperioder. Om ni är positiva till idén ber vi er besluta att ge styrelsen i uppdrag att återkomma med ett konkret förslag till årsmötet 2013.

Några av skälen till att införa begränsade mandatperioder är att öka rotationen på våra förtroendeposter och därigenom skapa större delaktighet i vår demokrati. Det ger i sin tur en större genomströmning av idéer och en minskad "vi och dom"-känsla inom organisationen. Begränsade mandatperioder minskar även risken för vissa former av maktmissbruk och, mer generellt, att makten hamnar i för få händer under för lång tid. I den svenska sektionen har vi historiskt sett haft lite konkurrens om platser på själva årsmötet och begränsade mandatperioder kan hjälpa till att skapa en mer levande demokrati.

Några av motargumenten är att vi begränsar våra möjliga kandidater och att vi därför skulle kunna hindra den mest lämpade personen från att ställa upp. Att ledamöter suttit för länge på sina poster har hittills inte varit något överhängande problem i rörelsen och även om det är viktigt med nya idéer är det minst lika viktigt att ha kontinuitet och möjlighet att förvalta och genomföra idéerna. De senaste åren har problemet kanske snarare varit att personer suttit för kort tid på sina uppdrag, särskilt i sektionsstyrelsen. En fast gräns tar inte heller hänsyn till de specifika förutsättningarna i varje enskild situation och det är kanske därför bättre att överlåta till valberedningen och årsmötet att avgöra när en ledamot suttit för länge på sin post.

Om årsmötet är generellt positiva till begränsade mandatperioder, föreslår styrelsen årsmötet att besluta:

att uppdra åt styrelsen att presentera ett förslag till årsmötet 2013 om begränsade mandatperioder för förtroendevalda av årsmötet.

MOTION OM ATT BEGRÄNSA RÖSTRÄTTEN PÅ DISTRIKTSÅRSMÖTEN

Ett distriktsårsmöte äger ibland rum med förhållandevis få deltagare (kanske inte fler än ett dussin personer) och även om risken för »kupper» är liten bör den hållas i åtanke.

Av den anledningen vore det önskvärt att begränsa rösträtten till personer som sedan tidigare visat och utövat ett påtagligt engagemang i Amnesty under minst ett halvt år. Risken blir annars inte försumbar att personer som formellt nyligen blivit medlemmar plötsligt dyker upp på ett distriktsårsmöte och kanske fattar beslut som går i en helt annan riktning än distriktets tidigare arbete. Visserligen har Sektionen möjlighet att ingripa om liknande beslut skulle strida MOT AMNESTY INTERNATIONALS ÅTAGANDEN, men detta skyddar ingalunda mot eventuella »kupp-beslut» om att till exempel att AVBRYTA ETT PÅGÅENDE ARBETE PÅ DISTRIKTSNIVÅ eller om att lägga ner distriktet, vilket kan få väldigt påtagliga konsekvenser - även om sådana beslut i sig inte nödvändigtvis bryter mot Amnesty Internationals åtaganden.

Härmed föreslår jag att årsmötet beslutar:

att distriktet ges möjlighet att under distriktsårsmötena begränsa rösträtten till personer som sedan tidigare visat och utövat ett påtagligt engagemang i Amnesty under minst ett halvt år.

/Saašha Metsärantala